

திராவிடாள்

ஞாயிறு வெளியீடு.

திரியீ
C. N. அண்ணதுவரை M. A.,

“தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை—எங்கள்
தமிழினும் வேறேங்கும் யாங்கண்ட தீல்லை!”

[வி பாரதி தாங்]

மலர் 1. || காஞ்சிபுரம் 17-5-42 சித்திரபானு—வைதாசி 4 ஞாயிறு || இதழ் 11

செங்கல்பட்டு ஜில்லா ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டில்
திராவிடநாட்டுப் படத்திறப்பு விழா வாற்றிய போஞ்சர்,
தோழர், K. சுப்ரமண்யம் சொற்பொழிவு.

பெரியார் அவர்களே! தலைவர் அவர்களே! தோழர் அவர்களே! வடத்துறை வட்டாரத்தைச்சார்ந்த எனக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்ட நிதிகட்சிமாநாட்டில் திராவிடநாட்டு படத்திறப்புவிழா ஆற்றும்பணியை அளித்த மைக்கு என் உள்ளனபு கலந்த நன்றியறிதலை தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். பன்னெடுக்காலத்திற்கு முன் ஒல் முத்தமிழ் வளர்த்து முழுமூச்சொட்டி வீர வாழ்வு வாழ்ந்துவந்த திராவிடரின் பெருமைகளைப் பற்றி பண்டை இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கும். இலக்கிய வல்லுணர் எமது தளபதி பேராசிரியர் சோமசுந் திர பாரதியார் அவர்கள் இதற்கு சான்று பல கூறுவார். அன்று நாடு இருந்ததை ஏடு எடுத்துசொக்கும். இன்று நாடு உள்ளதை நமது தலைவர் பெரியார் அவர்கள் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே எடுத்துரைத்து வருகின்றார். முற்காலச்சிறப்பு சிதைந்து தற்காலம் தமிழர்கள் தாசர்க்கூட்டமாகத் தத்தளித்து கொண்டிருப்பதைக்கண்டு, கவலைகொண்டு, நோய்தீரமருந்து எது என்பதுபற்றி ஆர அமர யோசித்து பலபல் வழிகளை ஆராய்ந்து பார்த்து இறுதியில் இழந்த இனபத்தை தமிழர் மீண்டும் பெறவேண்டுமானால், வீழ்ந்த தமிழரசை மறுபடியும் எழுச்செய்ய வேண்டுமானால், புலியென வாழ்ந்த தமிழர் முயலென இருக்கும் நிலை மாறவேண்டுமானால், மேல் உலகத்திற்கும் இவ்விலக்கத்திற்கும் இடையே நின்று தரகு செய்து வாழ்ந்துவரும் தர்ப்பைப் பூட்டத்தின்தர்பார் அடங்கவேண்டுமானால், சுயஆட்சி, சுகவாழ்வு சீழுத் துவம், நீதி, சமதர்மம், சமூரிமை, ஆகிய மனமுள்ள மலர்கள் தமிழர் பூங்கோட்டத்தில் காட்சித்தரவேண்டுமானால், அரசியல் அடிமைத்தனமும், சமுதாய இழிவும் பொருளாதார பேதமும் நம்மைவிட்டு ஒழிய வேண்டுமானால், வாழ்க்கை ஒரு சுமை என்று வாடும் நிலைமை மாறி வாழ்க்கை இன்பு உரிமை என்ற எண்ணை, எழுவேண்டுமானால், திராவிடநாட்டைத் தனி நாடாக்கித் தனனரசுடன் இருக்கச்செய்வ கைத்தவிற வேறு மார்க்கம் இல்லை என்ற தீர்மானத் திற்கு நமது கட்சி வந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையை, நமது வடசீயத்தை ஒருவாறு எடுத்துக்காட்டுவதுதான் இந்த திராவிடநாட்டுப் படம்.

இந்திய உப கண்டத்தில் இன்று பின்னக்கப்பட வேள்ள இந்த நமது நாட்டிற்கு, ஆங்கிலர் அரசாள்

வோராகவும், ஆரியர் ஆட்டிப்படைப்பவராகவும், வடநாட்டவர் வியாங்காரத்துறையில் முதலாளிகளாகவும் இருக்கும் கோரமான நிலைமையைக் காண்கிறேன். விந்தியம் வடக்கே குமரி தெற்கே முப்புறமும் கடல், எப்புறமும் இயற்கை எழில் கொண்டது திராவிட நாடு, இங்காட்டு கடலோரங்கள் உலக வியாபாரக் கோட்டங்களாகவும் கடலை அடுத்த இடங்கள் அஞ்சாநெஞ்சாங்கள். தங்கி இருக்க அரண்களாயும் பழுதான் சோலைகளும் பாமணம் கழுமும் நகரங்களும் தஞ்சையும் புஞ்சையும் தங்கச்சரங்கமும், மாடமாளிகைகளும் கூடகோபுரங்களும் கொண்ட கண்கள் காட்சியாக தமிழ்நாடு இருந்துவந்தது. வீரம், காதல், கவிதை, எனும் விளையாட்டுகளை கண்டோரும் கேட்டோரும் களிக்கும் வண்ணம் நடத்திக்காட்டி நாவலரங் தீவில் நம்மவர் வாழ்ந்து வந்தனர். நாம் அனுப்பிய பட்டாடை ரோமநாட்டு ரமணிகளுக்கு ஆடையாகதிருந்தது. மக்களின் வாழ்க்கைக்காக உழைக்க வேண்டும் என்ற மனோவிரதம் பூண்ட மன்னர்கள், மதிபோன்ற நிதி மாங்கிலத்தில் இல்லை என்பதை உணர்ந்த மந்திரிகள், மரண மண்டலம் செல்லவேண்டுமென்றாலும், மாணம் காக்கும் போருக்காக மன உறுதிப்படைத்த மாங்கிரி கள், இயற்கை வளங்களை செயற்கை முறையுடன் சேர்த்து தோழில் திறமையை தரவீக்கு தெளிவித்த வளர்கள், மலையிலும் மலர்களும்படி திறத்துடன் உழைத்த வேளாளன் குடியினர், பாடும் புலியினை வேலினால் கோன்று வீரச்சிரிப்பு சிரித்த வீரர்கள், தாமரைழுத்த குளத்தினிலே முகத்தாமரைதோன்றிட மூழ்கிமே தையலர்கள்—இவை பண்டை தமிழகத் தின் பரிமள்க்காட்சிகள். இந்துக்கிரீதத்தில் கங்கைக் கரையோரத்தில், இல்லாததை என்னி எங்கியும், இருப்பதை கிடைக்கவில்லையே என்று மனம் விகியும், அறிவு தாங்கியும் ஆரியக்கூட்டம் அலைந்துதிரித் தாலையில் நமது காவேரி, தென்பெண்ணை, வைகைக், கரைகளில்வீரர்களின் புகழ்த்தென்றல், குமரிகள்குடிய மலர் மணத்துடன் கலந்து வீசிக்கிகாண்டிருந்தது.

மூவரசை தோட்டான் உபிரகிடான் கண்ட விலையை என்கிறது சிலப்பதிகாரம். தொண்ணடமானகளை பின்ன. துவண்டனர் ஓரிய வீரர்கள் என்று உரைக் 12ம் பக்கம் பாக்.

அறிவியற் பகுதி

இந்துமதமுந் தமிழரும்

முனீஸ்ராமகிரி.

[நக்கிரஸ்.]

ஒன்றன் உண்மையை ஓய்க்கிப்பதற் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமோனால், அதற்குக் கருவியாகப் பொறுப்பா என்னுஞ் சிறந்த கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால் முடியாதென்பதைனே நன்குணர்ந்த நாவுக்கரசர், இந்து மதத்தின் பேரால் தாம் அடைந்த இன்னலைப் பொறுத்துக்கொண்டு, இன்னும் பார்ப்பனர் செய்யுக் கொடுமைகளைப் பார்த்தறிய விரும்பிப் பின்னும்பல சிலைநோகொலிக்குருக்குச் சென்றார். நிருச்சத்திழிப்பும் என்னும் கோயிலை அவர் அடைந்து பார்த்தபோது, அங்கும் பார்ப்பனர் பல அடாத செயல்கள் செய்வதைக் கண்டு அவர்களைத் திருத்தமுயன்றார். அதனைக்கண்ட அவ்வுருப் பார்ப்பனர்கள் அவருக்கு நல்ல பாடம் சற் பிக்க எண்ணினார்களாயினும், அவர்களுக்கு அவ்வுருப் போதிய செல்வாக்கு இல்லாமையினாலோ அல்லது வேறு காரணத்தாலோ அவரை ஒன்றுஞ் செய்யாது, “நீ நல்லாருக்கு வர, பார்த்துக்கொள்ளவாம்” என்று சொல்லி விட்டு விட்டார்கள். மின் அவர் திருகல்லூர் என்னும் ஊரை அடைந்ததும், அங்கே அவரை நன்றாக விட்டு விட்டார்கள். இது கொடுமை இந்தத்து விரட்டி விட்டார்கள். இது கொடுமை களைக்கண்டு மனம்பொறுத நமது நாவுக்கரசர், “நினைந்துருகும் அடியாரை கைய வைத்தார்.....நீனாக்கூபி திருவடி என்றலைமேல் வைத்தார்.....” என்ற சொற்றெடுத்துக்கொள்ள அமைந்த ஒரு தேவாரத்தால் விளக்கியுள்ளார்.

ஆனால், நாம் மேலே எழுத்துக் காட்டிய “நினைந்துருகும் அடியாரை கைய வைத்தார்” என்ற சொற்றெடுத்துக்கூச் சைவ அன்பர்கள் கூறும் பொருள் ஒரு சிறிதும் அறிவுக்குப் பொருந்துவாயில்லை. அதற்கூர்கள் கூறும் பொருள் இது: “கடவுளை நினைந்து உருகி வழிபடும் அடியார்களைத் துன்பங்களுக்கு ஆளாக்குவது சிவனுடைய இயல்பு” என்பதாகும். இக்கூற்றுக் கடவுள் நூலார் கொள்கையின்படியும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத்தாகும். எப்படியென்றால், கடவுள் இலக்கணத்தைக்கூறும் மதநூல்களைல்லாம், கடவுளுக்கு எட்டுவிதமான குணங்கள் உண்டிடன்றும், அவ்வெட்டனுள், தாமாகலே எல்லாவற்றையும் உணரும் ஆற்றலுண்டு என்பதும், ஒன்றென்றும், கிடந்து கூறியுள்ளன. எனவே, கடவுள் தமது அடியார்களின் உளத்துயமையை அறிவுதற்காகவும், அவர்கள், துன்பம் இன்பம் ஆகிய இருநிலைகளிலும் தங்கள் கொள்கையின்றும் ஒரு சிறிதும் மாறுபடார் என்பதற் காகவும் அவ்வடியவர்கட்டுத் துன்பத்தை நல்கி அதன் பின்னரே இன்பப்பேற்றை அளிக்கிறார் ஒரு கடவுள் என்றால், அந்தக் கடவுள் சிற்றிவிட்டையவர்கள் என்று சொல்லப்படும் மக்களைக் காட்டிலாம் எந்த வகையில் உயர்ந்தவர் என்பது எமக்கு விளங்கவில்லை. இயற்கை அறிவும், எல்லா வல்லமையும் அமைந்துள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கடவுள், தம்மை மெப்பியன்போடு வழிபடும் அடியார் குழாங்களின் உண்மை நிலையை கொடுக்கிறார் என்பது ஒரு கேள்கூத்தையே கொடுக்கிறார் என்பது ஒரு கேள்கூத்தையார். அற்றன்று, நீர் கூறுவது பொருந்தாது; கடவுள் தமது அடியவர்களைச் சோதிப்பதெல்லாம் தம்பொருட்டன்று; அடியவர்களின் அன்புப் பெருக்கையும் உறுதிப்பாட்டையும் உலகினர்க்குக் காட்டி அவர்களையும் அவ்வழிப்படுத்துதற் பொருட்டே இவ்வாறு திருவாளையாடல் புரிகின்றார் என்று :கூறுவார் சிலர்க்கும் தக்க விடையிறுப்பார். கடவுளைப் பார்க்கிறார்களும் எல்லா வகையிலும் கீழ்நிலையிலுள்ள மக்கள்,

தங்களையொத்த ஒருவன் ஒரு குற்றத்தைச்செய்து விட்டால், அவனைத்திருத்தி நல்வழிப் படுத்துதற் பொருட்டு, அவன் புரிந்த குற்றத்தைப்பிற்றாம் செய்யாதிருக்கப் பலர் முன்னிலையில் அவனைத் தண்டித்து நல்வழிப்படுத்த முயல்கிறார்கள். இந்த முறையைப்போ பேரறிவைப் பெரும் பொருளான கடவுளும் கையாளுகிறார் என்றால், அவர்க்கும் பிறுயரிக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுதான் யாதோ? யாம்துறிகிலேம். கடவுளை அறிந்த அல்லது கடவுள் என்ற ஒன்று உண்டென்ற ஊற்றுக்கு நில்லா உரையை நம்பும் அன்பர்கள் தாம் இவ்வையப்பாடுகளை நீக்குதல் வேண்டும். கடவுட்டன்மை இது, மக்கட்டன்மை இது என்று பிரித்துக் காட்டிக், கடவுளுக்கும் பிற உயிர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும்—யர்வு தாழ்வையும் விளக்கவேண்டும். அங்கனமன்றி, மக்கள் செய்கின்ற சிறுசிறு காரியங்களையே கடவுளுஞ் செய்கின்றார்; ஆகலால், கடவுள் மக்களைப் பார்க்கிலும் எந்தவகையில் உயர்ந்த வராவார் என்று கேட்கும் புகுத்தறிவாளன்மீது சீறி விழுவதும், கடவுள் எதுவேண்டுமானாலும் செய்வார்; அவர் செயல்களில் தலையிடுவது மக்களாய்ப் பிறங்கோர்க்கு அடாது என்று தனிவு கூறுவதும் ஆகிய ஏமாற்றுதல்கள், கடவுட்டன்மை என்ற கண்மூடிவழக்கத்தை மண்மூடச்செய்து, கருத்தோடு வாழும் மக்கள் முன்னிலையில் செல்லாதென்பதை இனிமேலா வது உணர்ந்து மக்கட்ட பண்போடு வாழ முயல்வதே, மதமெனும் பேயால் பிடிக்கப்பட்டு மயங்கிக்கிடக்கும் மாந்தர்தம் செயலாம்.

மலடி மைந்தன் முயற்கொம்பை ஏணியாக அமைத்து வான் வெளியிலுள்ள மலரைப் பறித்து வந்தான் என்று ஒருவன் கூறும் கதையைப் போலத் தொடக்கமோ முடிவோ அற்ற ஒரு முழுமுதற் பொருளை மதநூல்கள் கூறும் வழியே சென்று அப் பெரும் பொருள் அளிக்கும் இன்பத்தைப் பெறலாம் என்று கூறுவது போன்ற அறியாமை பிறிதொன்றில்லை. மலடி மைந்தன் போன்றது கடவுள். முயற்கொம்பு போன்றது மதநூல்கள் கூறும் நெறி. வான் மலர் போன்றது கடவுள் அளிக்கும் பேரின்பம். இது காறும் காறியவை கடவுளைப் பற்றிய சருக்கமான விளக்கமாகும். இதிலும் தளிவடைய மாட்டார்க்கு, விரும்பினால், பின்னும் தளிவாக விளக்கப்படும். (தொடரும்)

ஆச்சாரியாரை வீழ்த்த

தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி, பிரகாசம், பட்டாபி சிதாராமயா, கத்தே ரங்கையை நாய்டு, முத்துரங்கம், பக்தவத்சலம், K. பாஷ்யம், ஆசிகேசவுலு நாயக்கர், D. K. கண்ணப்பா, C. V. அழகேசன் ஆகியோர், ஆச்சாரியாரை வீழ்த்தப் படைதிரட்டுவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

பிரிட்டனுக்கு கனடா உதவி

கனடா, பிரிட்டனுக்கு, 268,000 டன் பன்றி யிறைச்சியும், 54 கோடி முட்டைகளும், 12 கோடி பாலேடும் அனுப்பி உதவத்திர்மானித்திருக்கிறது.

அணைந்த தபம்

அல்லது

வர்ம். அப்துல்லா ஹாருன் (மர்மஹாம்)

(K. H. S. அப்துல் காதர் மதுசூர்)

முஸ்லிம் இந்தியா புனீந்த முத்தாரத்தில் மினிர்ந்த முத்தொன்று உகிர்ந்ததென அறிந்த முஸ்லிம் சமூகம் இன்று சோகக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிறது. ஸர் (தலை) ஆம்' சிந்துமாகாண முஸ்லிம் லீகின் தலை(வர்) அத்தோடு அகில இந்தியத் தபால் தந்தி இலாகா ஜூக்கிய சுங்கத்துன் தலை(வர்) மத்ய அசெம் பிளி உறுப்பினர், செயின்ட் ஜான் ஆம்புலன்ஸ் காரியகமிட்டி அங்கத்துனர், அதேபோல அ. இ. மு. லீக் காரியக்கமிட்டியின் மெம்பர்- சிந்துமாகாண மாஜிமானி, செல்வம் படைத்த சீமான், அரசியல் ஞானம் படைத்த அறிஞர், அமீரே மில்லத்துன் அன்பிற்கிளக் கான அஞ்சா நெஞ்சுடைய அறப்போர் தளபதியின் பிரிவு, நமக்குப்பெருந்துயர்.

நவ நாகரீகத்திற் கேற்றுற்போல். நறுக்கி விடப் பட்டசின்னஞ்சிறிகளவான சிகைதாங்கிய சிரம், பரந்த நோக்கத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தும் பட்டர்ந்த நெற்றிக் கடியில் அடர்ந்து தளர்ந்த புருவங்களுக்குடே நிமிர்ந்து நிற்கும் நாசியின் இருபுறங்களிலும் சிந்தனையால் சிரமப்பட்டலுத்த சிறியகண்கள், அலங்கரிக்கப்பட்ட மீதை அதற்கேற்ற அழுகிய தாடி- ஆனுக்கேற்ற பறுமனும் உயரமும் கூட்டி அதில் செங்கிறம் தீட்டி சித்தரித்த சிற்பம், அமீரே மில்லத் அவர்களைப் போல பீம் ஆண்டாட்டாடந்த அங்கம், பருவத்திற்கும் உருவாத்திற்கும் பாகுபாடு உண்டு, எனினும் உணர்ச்சி பெனும் உறம்பெற்ற வீராளர்கள், சென்ற 26ம் தேதி இரவு (Club)களி பேரசத்தினின்று வீடுதிரும்பிய தும் எதிர்பாராத விதமாக இருதய நோய் கண்டது மருத்துவர் வருமுன் அந்தோ! மனைவியாரருகிறுக்க மரித்தார் (அடைக்காந்தி, ஆன்னர் ஆன்மா). தோன்றிய ஒன்று மறைந்தே தீரும் என்பது இயற்கையின் நியதி. மற்றவர்போல், மாற்றுர் கைமாறி-மகுடத்தையாக்கி ஏறி, உடன்து ஒழி மழுங்கி, சிதைந்து சீர்க்குலைந்து விடாமல் சேவை மனங்கமமுப் புகழுடம் பை விடுத்து பூதலடம்பை எடுத்துச் சென்றதைக் குறித்து ஆறுதலடைவோமாக. அப்துல்லாஹ் என்பதன் போருள் இறையடியார் என்பதே அன்றும் இன்றும் இனியென்றும் இறையடியாரே. அவர்,

முஸ்லிம் இந்தியாவின் முதிர்ந்த சோலையில் மலர்ந்து மணம் பரப்பி உகிர்ந்த மலர்களின் உணர்ச்சி யூட்டும் சரித்திரம் இருக்கிறது. நம் உள்ளத்தில், புவியரசர் புசுழி கவியரசர் இக்பால், சுதந்திர தாகத் திற்குப்பலியான் அஞ்சா நெஞ்சுடைய அவசிகோதரர்கள், தொல்குடிப்பிறப்பும் நல்குடிச்சிறப்பும் வாய்ந்த நவாப் மட்டாட முதலியோரின் பிரிவு நம்மைத் துயர் கடலில் ஆழுத்தியது, அதை சுகித்தோம். அரசியற் துறையில் விழித்தோம். ஆனால் அண்ணல் ஹாருனின் பிரிவு இன்னைரு ஹாருனை முஸ்லிம் யுவருலகத்தளபதியாய் முடிகுடியுள்ளது. மாதம் ஒன்று கூட ஆச்வில்லை அலாஹபாத்திலே அ. இ. மு. லீ. மாநாட்டிலே காயிதே அங்கம் கனிவுடன் விலைக்கறியவான் 31 ஆபிரம் ரூபாய் விலைகொடுத்து மாற்றும் ஹாருனுல் வாங்கப்பட்டு மகன் ஹாருனுக்கு வழங்கப்பட்டது மறந்துபேசுகவில்லை. ஆரியர்க்குகியெனும் அடிமைத்தளையை அறுத்தெறிய வல்ல வீரவாளை அ. இ. மு. லீ. மாநாடு தந்தது! ஆனால் அதற்கேற்ற அன்பு, ஆதரவு, உணர்ச்சி, ஊக்கம், ஒக்குழைப்பு,

எனும் பஞ்சலோகத்தால் வார்த்தெடுத்த பலம் மிக்க கேடையத்தை அகில இந்திய முஸ்லிம் வாலிபருலகு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக்கருத்து கொடுக்கி செயல்திறக்க கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மகா மாஞ்சோ பாத்தியாய

தாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர்
அவர்கள் எழுதியது.

பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளையை அதேக் காலத்திற்காக. இளமைப் பருவமுதல் அறிந்திருக்கின்றேன் தமிழ் நாட்டில் சிறந்த வைத்திய பரம் பரையிற் பிறந்தவர். வைத்திய நால்களில் நல்லபயிற்சி யுடையவர். இவருடைய மருந்துகளை நானும் என்னைச் சார்ந்தவர்களும் உபயோகித்து குணமடைந்திருக்கின்றேம். இவர் நல்ல கடையுள்ளவர். பொருளாசையுடையவரல்லர். தமிழ் வைத்தியம் வளர்ச்சியுடைவ தற்காக மிகழுயன்று வேலைசெய்து வருகின்றார். அவர் முயற்சி பயன்படவேண்டுமென்பது எனது ஆவல்.

(ஓ. ம.)

உ. வே. சாமிநாத ஐயன்,

திருவேட்டமைச்வரன் பேட்டை,

12—6—1916. திருவல்லிக்கேணி சென்னை.

பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தரின்

தற்கால ஆலோசனை இடம்

148. நடுத்தரம், சேக்குப்பேட்டை, காஞ்சிபுரம்.

அந்த ஆசைதானு!

கேள்வி: தோழர் சத்தியமுர்த்தி, ஆச்சாரியார் தீர்மானங்களை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்யப் போகிறோமே, என்ன காரணம்? உண்மையாகவே அவருக்குப் பதவி வேட்கை, இல்லையா?

பதில்: இது என்ன பிரமாதமான கேள்வி! ஆச்சாரியார் பாகிஸ்தானை ஆதரிக்கிறார். இதை எதிர்க்க வடாட்டு மார்வாடி, குஜராத்தி இந்து மகாசபைக் காரர்கள், கிளம்புவார்கள். பிரசாரத்துக்குப் பணம் குவியும். அந்த “சான்சை” வேறு ஆசாமிக்கு விடுவானேன். வருகிறதை வரவிடே வைப்போம், என்று மூர்த்தியர் “நான் ஆச்சாரியார் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்கிறேன்” என்றுகூறுகிறார். வேறு என்ன இருக்கிறது!

சால்லாப்பு காட்கீரு!

கேள்வி: பாகிஸ்தான் விஷயமாக ஆச்சாரியார் தமது சம்மத்தைத் தெரிவித்தாரே தனிற, தமிழ் நாட்டிப் பிரச்சினையான, பார்ப்பனர்-பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயமாக ஏன் வாய்த்தறக்கவில்லை?

பதில்: அட்டே! அங்கேதானே சூட்சமம் இருக்கிறது. அந்த விஷயத்தைப் பேசுத் தீர்த்துவிட்டால் பிறகு இந்த ஆசாமிக்கு இவ்வளவு செல்வரக்கு இருக்க முடியுமா? பார்ப்பன ஆதீக்கத்தைக் காப்பாற ரத்தானே, பாகிஸ்தானியாவது ஒப்புக்கொண்டு பார்ப்போம் என்று ஆச்சாரியார் சால்லாப்பு காட்கீரு!

ஸ்ரோமாபுரி ராணிகளின் லீலா விநோதம்

[வீணவ்.]

அடுக்கியும் 500 கழுதைகளும்!

வாயுவேக மனோவேசமாகச் செல்லக்கூடிய புரவி மீதமர்ந்து, வேல்வாள் ஏந்திய வீரர்கள் நுறைதள் ஞம் வாயுடைய புரவிகளின் மீதேறி முன்னும் பின் னும் வரச்சிசன்று வெஞ்சமா் புயிந்து வெற்றிக்கொடி நாட்டிய வீரன்போல், ஐங்நூறு கழுதைகள் முன் னல்செல்ல, தங்கலாடமும், தங்கமேலங்கியும் அணிந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அழகிய தேரில் அமர்ந்து கொண்டு, பொன்கொடியோ, போலிவின் வடிவோ, பூங்கொம்போ என்று பலரும் எண்ணும் வண்ணம் எழிலாமந்த பாப்பேயா, பலஸ்தீன் பரிமளக் கந்தம் பூசி, எகிப்து நாட்டுத்தைலத்தைத் தடவிக்கொண்டு, விலைமதிக்கழுதியாத ஆபரணத்திகளை அணிந்துகொண்டு, ரோம் நகரில், ரமணீயமாக ஊர்வலம் வருவாள்! வருக! வருக! என்று வெற்றிவீரரை மக்கள் வாழ்த்தி வர வேற்பது போல, பாப்பேயாவை, மந்திரி, பிரதானிய ரும், காலைர் சேவகரும், “அரசரின் அன்பின் இருப்பிடமே வருக! அழகின் அவதாரமே வருக!” என்று கட்டியங்கூறி வரவேற்பர். இகலோகத்திலுள்ள சுக போகத்தில் இன்னம் எண்ணபாக்கி இருக்கிறது, எல்லாம் பார்த்தாகிவிட்டது என்று எண்ணி மகிழ்ந்து, காலைர்கள் ஏவலராக உள்ளத்தைக்கண்டு களித்து, பாப்பேயா, தனது நிலைமையைக்கண்டு பூரிப்பாள். இவ்வளவு நிலைவந்ததற்குக் காரணம், தனது அழகு என்பதை அவள் மறக்கவில்லை. ரோஜா அழகாக இருப்பதனுலையன்றே, செடியிலுள்ள முன்னையும் கவனியாது, அதனைப் பறிக்க மக்கள் முன்வருகின்றனர்! தேனீக்கள் கோட்டினுலும் தாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று மக்கள் துணிவுகொள்வதற்குக்காரணம் என்ன? தேவின் சுவைதானே! அலையும், சுழலும், சுறுவும், பிறவும் தாக்குவதையும் பொருட்படுத்தாது, மக்கள் மூச்சை அடக்கிக் கடலில் மூழ்குவது, உள்ளே விலையுள்ள முத்து கிடைக்குமென்றுதானே! ஆயிரமாயிர மடி சுரங்கத்தை வொட்டி, அந்தகாரத்தில் நழைந்து, பார்ப்பது, தங்கம் கிடைக்கிறதென்பதற்காகத்தானே! அதுபோல், அழகு இருக்கிறதென்பதற்காகத்தானே, மன்னன்; அன்னை, மனைவி, ஆசைநாயகி ஆகியோரை யும் மதியாதுவிலக்கி, ஊரார் ஏசுவரே என்பதுபற்றிக் கவலைகொள்ளாது, நண்பனின் நாயகியை நாம் கள வாடுவதா வென்பது பற்றிக்கவலைகொள்ளாது, நம்மை நாயகியாக்கிக்கொண்டான். மன்னை இவ்வளவும்செய்ய வைத்த அழகு மங்குமானால், என்னகும்! தேனின் சுவைபோயின், பயன் என்ன? தேஜஸ்குறைந்தவளைத் தேநிவாருண்டோ!—என்று பாப்பேயா யோசித்து, இயற்கையாக அமைந்த எழில், குறையாதபடி, செயற்கை முறைகளைச் செவ்வானே செய்துகொண்டான். அழகுக்கு அழகு செய்வதுமட்டுமல்ல, அழகுஅழியாதிருக்க அனைகம் வழிகள் தேடினால். அவைகளில் ஒன்றுதான், ஐங்நூறு கழுதைகள்! கழுதையின் பாலீல குளித்தால், மேனியின் மினுமினுப்பும், மிருதுவும், அதிகரிக்குமாம்! காலத்தால், தேனிசுருங்கி, சுதை பசையையும் பளபளப்பையும் இழுக்கும். கழுதைப்பால், இதனைத்தடுக்குமாம்! இதன்பொருட்டு, பாப்பேயா, நீல கழுதைகளைத் தனது அந்தப்புறத்தில்கட்டிவைத்தான். அனுதினமுடி, கழுதைப்பர்லீல தான் ஸ்நானம்! அகில்புதையினால் உடலெங்கும்மணம் புகவைத்தல்! அளக்பாரத்துக்கு அரபுநாட்டு வரசனைத்தைலம், இங்ஙனம், அழகுவளர அவனியில்னங்கிக்கு என்னைன்ன முறைத்தவற்று செய்துகொண்டு, நிலக்கண்ணுடி முன் நின்று, தனது அழைக்கண்டு தானே ஆனந்தித்து, கூங்கல்சமியாகஇருக்கிறதா என்பதைத் தடவிப்பார்த்து

விட்டு, கனம் புறப்படும் வீரன்போல், கண்கவரும் கவர்ச்சி, சிந்தாது சிதையாது இருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டபிறகே பாப்பேயா, தங்பார் செல்லு வான்! அழகில் அவளுக்கு அவ்வளவு அக்கறை!

பாப்பேயா நிரோமன்னனின் இரண்டாம்மைனவி! நிரோ, அவளுக்கு மூன்றாவது புருடன்!! நிரோவின் முதல் மைனவி, ஆக்டேவியா என்பவள். அடக்கமும் அன்டும், அறிவும் பண்புங்கொண்ட ஆக்டேவியா, நிரோவுக்குப்பிழிக்கவில்லை. அவன் சிங்கார வல்லியை வேண்டினான், ஆக்டேவியா, பெருங்கண்மைக் குண முடையவள். அவளுக்குஆடம்பரம், தெரியாது. நிரோ வின் நாட்டம், ஆக்டே எனும் அடிமையிடம் வசப் பட்டது. அவளுடன் ஆடிப்பாடிக் காலங்கழித்தான். அவளுடைய சௌக்கையில் சொக்கினான். அரசியை அலட்சியஞ்சிசய்தான். காட்டுரோஜாவைச் சுடிக்களித் திருந்த நிரோவின் நேத்திரங்களையும் நினைப்பையும், பாப்பேயா பறித்துக்கொண்டாள். அவளுடையஆலிங் கனத்துக்காக, மன்னன் நிரோ, பன்னெடு நாட்கள், பறதக்கும் மனதுடன் கார்த்துக்கொண்டிருக்க நேரிட்டது. சுந்தராங்கி சுலபத்திலே கிடைத்துவிட்டால், ஆசை அறுபதுநாள், மேரகம் முப்பதுநாள் என்று கூறுவார்களே அதுபோல், ஈண்டோம், கூடினேம், களித்தோம், விட்டோம் என்று காதற்கூத்து முடிந்து விடும், எனவோ, மன்னனின் மனம் சதாகாலமும் தன்னை எண்ணி எண்ணி வாடவேண்டும், ஆசை ஜ்வாலையாக வேண்டும், தனியாத தாபத்தால் அவன் தத்தளித்து, என்ன நேரிட்டாலுஞ்சரி, எது போன அஞ்சரி, அவள் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்ற துவரிவுகொள்ளவேண்டும், பிறகே அவனுக்கிசைய வேண்டும் என்பது பாப்பேயாவின் கருத்து! நல்ல மூலிகைவேண்டுமானால், காடும் மேடும், மலையும் மடுவும் குறுக்கிட்டாலும் நீற்பரோ! அதுபோல் நான் தேவை என்றால், நாலாறுமாதங்கள் நேரன்பிரிருக்கட்டுமே! என்று எண்ணினால். அவ்வளவு சமர்த்து அவளுக்கு! தொட்டதும் துவனுபவள்ளல்! கேட்டதும் வரந்தருபவள்ளல்! பாப்பேயா, போர்க்களத்திலே, திட்டத்துடன் வேலைசெய்து, எதிரியை முறியடிப்பது பேர்ல், காமக்களத்திலே, தந்திரமான திட்டம் வருத் துக்கொண்டு, முறைப்படி போரிட்டு, முடிமன்னைத் தன்பிடியிற் கொண்டுவந்தாள்.

பாப்பேயா, புகழ்மிக்க குடியிற் பிறந்தவள். புன் னகை பூத்த முகத்தழுகும், கீதக்குரலழுகும், கண் கிணி சதங்கை ஒலிபோன்ற பேச்சழுகும் பெற்றவள். நகைச் சுவையுடன் பேசுவதில் மிக்கதிறம்பெற்றவள். மன்னர்களிடம் மண்டலங்களின் ஆட்சிமுறைப்பற்றிய நுணுக்கம் பேசுவாள், படைத்தலைவர்களிடம் போர் முறைகள் பற்றியும், கவிவாணர்களிடம் கவிஞர் விற் பண்ணம் பற்றியும், ஓவியக்காரரிடம் தீயற்கையின் எழில்பற்றியும், பேசுவாள்! ஒவ்வொருவரும், பாப் பேயா பலதுறையின் விதிபங்களையும் பயின்றவள் என்று பூரிப்பர். கேளிக்கைக்காரருக்கோ, பாப்பேயா வின் துரிசனமே போதும்! அவள் பேசுவிட்டாலோ, ஆனந்த லாஹிரிதான்! அவளுடன் உலவினாலோ, போதைகொண்டவர்போலாவர்! அவ்வளவு லயிக்கச் செய்யும் இயல்பு படைத்தவள் பாப்பேயா!

சிறுமியாக இருந்ததுமுதலே, அவள் சிங்காரி யாக்டேவ இருந்தாள். சீமான்களின் சிங்தனையைக்குழப். பினால்! அவன்து பார்வையும் பேச்சும் அவர்களைப்

செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஐவெட்டுவீஸ் மாநாடு
வரவேற்புக் கழகத் தலைவர்

T. வண்முகம் பேருடை.

பெரியார் அவர்களே, பாரதியார் அவர்களே, பிரதிநிதிகளே தோழர்களே!

இன்று இங்கு கூடியுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்ட நீதிக்கட்சி மாநாட்டிற்குத் தாங்கள் பெருந்திரளாக வந்து கூடியிருப்பது கண்டு, களித்து, நல்வரவு கூறி வரவேற்கிறேன். தமிழர்களுக்கோர் காட்சியாகவும், ஆரியர்க்கோர் மிரட்சியாகவும், விளங்கும் இம்மாநாட்டிலே, நமது தலைவர்களும், களாபதிகளும், வீரவாலி பர்களும், தாய்மாருந் வீற்றிருக்கக்கானும் எந்த தமிழர்க்குத்தான் பூரிப்பு உண்டாகாது. நமது கட்சியின் நிலைமைபற்றி சங்கேதகிச்சும் பேர்வழிகள், இந்த சற்சங்கத்தைக்கண்டு தெளிவுபெற வேண்டுகிறேன். இங்கு இன்று நமது தலைவர்கள் செய்யப்போகும் சொற்பொழிவின் பொருட்சவையைப்பற்றி, பேதமை தெளியவேண்டும்.

நீதிக்கட்சி, தமிழரின்கட்சி, தமிழரின் தன்மானத்தைக் காக்கத்தோற்றுவிக்கப்பட்டகட்சி, நாட்டிலே உள்ள நானுவிதமான கோளாறுகளைப் போக்கப் புரப்பட்ட இடக்கம். தீரத்தியாகரும், வீரநாயரும் வித்திடமுளைத்த ஆல்! இதன் நிழலில், தமிழர்ப்படை சங்கிற்று. இதனுகரவில், பன்கலசர் நாட்டை பரிபாசித்து, மக்கள் முன்னேற, தமிழர் வாழ, வழிபல செய்தார். சமுதாயத்திலே இழிவாக்கக்கருதப்பட்டு, மதத்துறையிலே மடத்தனத்தை, சூட்டிக்கொண்ட மூழ் கபோதிகளாக்கப்பட்டு, பொருளாதாரத்துறையிலே, உழைத்து உழைத்து உருச்குலையும் நிலைமையிற்கொண்டு போய்ச்சேர்க்கப்பட்டு; தமிழர், நடைப் பின்மாக்கப்பட்டனர்.

எங்கும் ஆரிய ஆதிக்கம் தலைவிரித்தாடி, தமிழரைத் தாசர்கூட்டமாக்கி, அழித்துவரத் தொடங்கிற்று. தமிழர், நமது நிலைமையைத்திருத்தி, அமைக்கவும் சக்தியற்று, சாத்திரத்துக்கும் ஜாதிக்கும் அடிமைப் பட்டு, அந்தகாரத்தில் தவித்தபோது, நமது மாபெருந்தலைவர்கள், முன்வந்து, நீதிக்கட்சியை அமைத்து, ஆரியத்தோடு போர்தொடுத்தனர்.

“பல நூற்றுண்டுகளாக நமது பாதத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த கூட்டம் புரட்சி செய்வதா! நாம் அதற்கு இணங்குவதா! என்று ஆரியம் சீறிற்று. நமது தலைவர்கள் அஞ்சினாரில்லை, அயர்ந்தாரில்லை!. வீரத்தோழர்களின் துணை கொண்டு, இப்போரை இந்த இருபத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக நடத்திக்கொண்டு வருகின்றனர். இன்றும் அப்போர் நடந்து கொண்டே வருகிறது!. தமிழரின் விடுதலை கிடைக்குமட்டும், போர்தொடுத்தனர்.

இடையே காந்தியமும் போலித்தேசியமும், தமிழரை மயக்கியும் மிரட்டியும், ஆட்டிப்படைத்தது. அந்த மயக்கத்தின் முதிர்ச்சிதான், காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகள் ஏற்படும் நிலைமையை உண்டாக்கிவைத்தது. ஆனால் வெகு விரைவில், காங்கிரஸ் காரர்களின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பொது மக்கள் உணர்ந்தது கொள்ள முடிந்தது.

சுயராஜ்யம், வாங்கித்தருவதாகக் கூறிய காங்கிரஸ் வெள்ளௌக்காரருக்கு வெண்சாமரம் வீசினர். அடக்குமுறைகளை ஒழிக்கச் சென்றவர்கள், அட்டகாச ஆட்சி நடத்தி அடக்கு முறையைக் கைசலிக்க நடத்தினர். எத்தனை புதுப் புதுவரிகள்! எவ்வளவு தொல்லைகள்! இந்தியை தினித்தனர். அதை எதிர்த்தவர்களை

பெரியார் உள்பட ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல், ஆண்களையும் பெண்களையும் சிறைப்படுத்தினர். மூல்லீம் களையும், தமிழரையும் மூலையில் உட்கரவைத்து, ஏக போக ஆட்சி செலுத்தினர். தமிழர் கோபக்கனல், அவர்களைப் பொசக்கத் தொடக்கிற்று. பெரியார் தலைமையில் எழுந்த எதிர்ப்பு அவர்களை மிரட்டிற்று. மக்களின் ‘மனவைதனை அவர்களைத்தாக்கத் தொடக்கிற்று. 27. மாதங்களில் அவர்கள் பதவியை விட்டு ஒடிவிட்டனர்.

பிறகாலது அவர்கள் கேடு செய்பாதிருந்தனரா? கொடியுக்கதம் ஐரோப்பாவிலே கிளம்பியதும் நமது கட்சி தலைவர்கள், இந்தப்போர் இங்காட்டிற்கும் பரவும், அதன் ஆரம்பத்திலேயே, அடக்கவேண்டும், அதற்காக, பிரிட்டனுக்கு பொருளும் வீரர்களும் தந்துதவ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினர் அங்க நேரத்திலே காங்கிரஸார் நாட்டைப்பற்றிய கவலையின்றி பிரிட்டிசாருடன் போய்ப் பேசவும், அறிமிசை என்ற அவலமான கொள்கைபற்றிக் கூறவும், முற்பட்டனர். பல வேறு நாடுகள் நாஜியத்தால் நாசமாக்கப்பட்டுக்கொண்டு வெந்த காலத்தில், இவர்கள் நயவஞ்சகம் பேசித்திரின் தனர். நமது நாட்டு வீரர்கள், வீபியா, சராக், சரான் ஆகிய பல இடங்களிலே இரத்தம் சிங்கிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், இவர்கள் சிறைச்சாலைகளில் நெய்சொட்டச் சோறு தின்று இராமாயண காலட்சேபம் செய்து கொண்டிருந்தனர். தமது சத்தியாக்கிரகம் ஆதரிப்பாரற்று, அனுதைப்பினமாகும் என்று அஞ்சி சில நாட்களுக்குப்பிறகு, அதைவிட்டு வேறு சூழ்சியில் இறங்கினர். அகிம்சையை ஆச்சாரியார் புனையில் புதைத்தார். காந்தியாரை ஆசிரமத்துக்கு அனுப்பின்டு, வைசிராய் மாளிகையை வலமாகவும் இடமாகவும் சுற்றிவந்து, “வந்திருக்கும் போர்ப்பயங்கரமானது, பிரிட்டனை ஆதரிக்கவேண்டும், அதற்காகவே அதிகாரம் நமக்கு வரவேண்டும்.” என்று ஆச்சாரியார் ஆரிய வித்தையைக் காட்டிப்பேசினார்.

நாட்டிலுள்ள பலகட்சிகளும் ஒன்றுபட்டுக்கேட்டால் மட்டுமே ஏதேனும் நாங்கள் செய்யமுடியும் என்று பிரிட்டன், திட்டமாக, சர். ஸ்டாபோர்டு கீர்ப்ஸ் மூலம் தெரிவித்துவிடவே, ஆச்சாரியார் இப்போது பாகிஸ்தானை ஆதரிப்பதாகக் கூறி மூல்லீம்களைமயக்கி, பிரிட்டாரை எதிர்த்து பதவிபெறலாம் என்று மனப்பால் குடிக்கிறார். ஜனுப் ஜின்னு ஆச்சாரியின் தந்திரத்தை நன்கு உணர்ந்தவர். பிரிட்டார் மயன் கிடைவும், ஜனுப் ஜின்னு மயங்கமாட்டார்.

தமிழ்நாட்டேப் பிரச்சனையைத் தீர்க்காமுன்னம், தமிழர்கோரும் தனிநாட்டு அமைப்பு ஒப்புக்கொள்ளப்படாமுன்னம், ஆச்சாரியார் எத்தகைய முயற்சி செய்து “தேசிய சர்க்கார்” எற்படுத்தினும், அது சர்க்காராகவோ, தேசியமாகவோ இராது என்பது உறுதி. ஆச்சாரியார் இனியேனும் திராவிடநாட்டேப் பிரிவினைத்திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு தமிழகத்தைத் தகர்த்துவரும் ஆரியத்தை அழிக்கும் அறப்பொருக்கு ஆதரவு தருவாராக! நாம் கேட்கிறேம்!! ஆனால் ஆச்சாரியார் எங்களும் செய்யமுடியும்? தற்கொலை செய்துக்கொள்ளச் சொன்னால் யாருக்கு சலபத்தில் மனம் இடந்தரும்! அதுபோல், ஆரிய ஆதிகத்தைச் செப்பனிட்டுப்பலப்படுத்தவே பாடு படும் பார்ப்பனத்தலைவர் எங்களும் ஆரிய அழிவுக்குத் தமது ஆதரவைத்தரமுடியும்! தோழர்களே, அந்தப் 8ம் பக்கம் பார்க்க

தேவை.

மாதம் ரூ 25/--சம்பளத்தில் அனுபவமும் செல்வாக்கும் உடைய ஏஜன்டிகள் உடனே தேவை. மற்ற விபரங்களுக்கு 0-1-6 ஸ்டாம்பு அனுப்பித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

காஞ்சி நிதி லிமிடெட்,
காஞ்சிபுரம்.

திராவிடு

ஞாயிறு]

17-5-42

[காஞ்சி.

அவர் அவ்வளவு முட்டாளல்ல!

ராஜபார்ட்டுக்கு வேண்டிய கெம்பிரம் இல்லை! ஸ்திரிபார்ட்டுக்குத் தேவையான சோபிதம் இல்லை. சோகரசத்துக்கோ உருக்கும் குணமில்லை. எந்த வேடத்தில் தோன்றினாலும், கல்மாரி காண முடிகிறதே யோழிய, மலர்மாரி காணமுடியவில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் காசகிடைக்கிறது, என்றாலும், நடிகர் உலகிலே இடமில்லை. காரணம் கம்மலான சாரிரம், தாள மோ முஜ்யம், சரிரத்திலோ தளர்ச்சி, நினைப்போ நடிப்பின்மீது செல்வதில்லை. இத்தகையநடிகர், நாலாறு மாதங்களோ, ஆண்டுகளோ, “சங்கித விற்பன்ன கோலாகலர்” என்ற பட்டத்தைச் சமந்துகொண்டிருத்துவிட்டுப், பிறகு, அவன் அனுமந்துவேடத்துக்குத் தானே பொருத்தம். அவன் பாடுவதைக் கேட்டால் கழுதை கெட்ட வண்ணுண் பழுதுதீதோடி வாரானை” என்று ரசிகர்கள் கண்டிக்கக் கேட்டு, மூலியில் உட்கார்ந்துதீர வேண்டிவரும். நடிப்புத்திறமை இல்லை என்றாலும் நாடாகமேடைக்கும் நமக்கும்பொருந்தாது என்று சென்றுவிடுதல் புத்திசாலித்தனமே யொழிய, ‘அந்தப்பார்ட்’ முடியாவிட்டால், ‘இன்னேரு பார்ட்’ போட்டு ஆடிப்பார்ப்போம் என்று என்னும் நடிகன், நாட்டுக்கோ வேம்பாவான்!

அரசியலில் ஆச்சாரியாரின் கதி அதுதான்; என்பதை நாம் முன்கூட்டியே கூறிவிடுகிறோம். அவரது அடியார்கள் துஷ்கலாம், ஆனால் உண்மையை உரைக்கிறோம், காலம் தீர்ப்பளிக்கட்டும்.

இந்திய உபகண்டத்து விடுதலைப்போரை நடத்த, வீரமும் விறுவிறுப்பும், அஞ்சாத கெஞ்சமும் அணையாத ஆர்வமும், ஜாதி குலம் குடும்பம் ஆகியவற்றைக் கடந்த உள்ளமும், எத்தகைய கஷ்டநஷ்டத்துக்கும் உள்படும் சித்தமும், எவ்வித மோகனுள்திரத்துக்கும் மயங்காத மனப்பான்மையும் சொன்டவர்கள், “அரசியல் டிரும் அறிந்தவர்கள், சரித்தைதச் சான்றூக்க கொண்டவர்கள், கொதுக்கும் குருதி, முறுக்கேறிய நரம்பு கொண்டவர்கள், உலகப்போக்கை உம்பத்துணரும் பண்பினர் வேண்டும்! பசப்புமொழி, பஞ்சாங்கப் பேச்சு, பதவிப்பற்று கொண்டோர், பலநாளோ சில நாளோ படாடோபமாக உலவலாம், ஆனால் அவர்கள் இலட்சியம் வேற்றிபெற்றுது.

ஆச்சாரியார். அறிவாளி ஆனால் காலதாமதமாகி யோ அவருக்கு அறிவு உதயமாவது வாடிக்கை! அஹிம்சை காலத்துக்கேற்றதல்ல என்ற அறிவு அவ

ருக்கு இன்று இருக்கிறது ஆனால் அது சரியான நேரத்தில் தோன்றிற்று! இல்லை! ஜப்பான் முதலீய நாட்டார் இங்கு நடமாட விடக்கூடாது என்ற அறிவு அவருக்கு இன்று இருக்கிறது. ஆனால் அது எவ்வளவு காலதாமதமாகித்தோன்றிற்று! நாட்டைப்பாது காக்க, போரில் உதவிசெய்ய வேண்டும் என்ற அறிவு போர்தொடங்கிய மூன்றாமண்டன்றே இம்முதியோருக்குதித்தது! நாட்டிலே உள்ள பலகட்சிகளும் கூட்டாக ஆளவதேமுறை என்ற அறிவு உதயமாகி இருக்கிறது, ஆனால் நினைப்பிலே இதுநிலைக்க எவ்வளவு காலம் பிடித்தது! மூஸ்லீம்களைச் சமரசபடுத்தாமுன் னாம், சாங்கியும் சக்கியும் பிறக்காது என்ற அறிவு உண்டாகியிருக்கிறது. மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி! ஆனால், அது 1935 முதல் இருந்திருந்தால் நாட்டின் நிலைமை இன்று எப்படி இருந்திருக்கும். காங்கிரஸ்விடத் தேசமே முக்கியம் என்று நீற்று பேசுகிறோர் கோகலேமண்டபத்தில், ஆனால் காங்கிரசே தேசம், தேசமே காங்கிரஸ் என்று எவ்வளவு பிதற்றி யிருக்கிறார்கள், பேசமையுடன் எவ்வளவு காலம் புரண்டு கொண்டிருந்தார்! கோகலே ஹாலிலே, கூச்சாலும் குழப்பமும் உண்டானதும், அபிப்பிராயத்தை எடுத்துரைக்க உரிமை உண்டு என்று கூறினார். ஆனால் இதே விதமான உரிமையைக்கோரிய நரிமனை நகச்ககரேயைக்கிழக்க, ராயை விரட்ட, சபாஷைப் பொச்கக், இவர் எவ்வளவு துடைத்தட்டிக்கொண்டுகிளம்பி னார். “தனிஆளாக இருப்பினும், காங்கிரசிலிருந்து விரட்டப்பட்டாலும், எனது அபிப்பிராயத்தை நான் அடுத்தடுத்துக் கூறிக்கொண்டுதான் இருப்பேன்” என்று வீரம் பேசுகிறார் இன்று. ஆனால் இவ்விதமான உரிமையைக் கேட்டவர்களைப்பற்றி ஊரெங்கும் தூற்றி, உறுமி, வீண்கலகம் விளைவித்தார். பாகிஸ்தான் ஆதரிப்பைக்கேட்டு இமயம்-முதல் குமரிவசை உள்ள முஸ்லீம்கள் சக்தோஷப்படுகிறார்கள். என்று இன்று கூறுகிறார். ஆனால் நேற்றுவரை, இமயம் முதல் குமரிவசை உள்ள முஸ்லீம்களை இவர் எவ்வளவு கண்டித்தார், என்னம் செய்தார், எதிர்த்தார்! இஸ்லாமியமலருக்கு பாகிஸ்தானே மனம், முஸ்லீம் வீணைக்கு பாகிஸ்தானே நாதம், என்ற அறிவு, பாகிஸ்தான் கிடைத்தால்தான் முஸ்லீம்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்ற அறிவு அவருக்குப்பிறக்க, எத்தனை ஆண்டுகள் ஆயின!

இன்று தோன்றியுள்ள, காங்கிரஸ்விடத் தேசம்பெரியது, காங்கிரஸின் கட்டளையைவிட நாட்டின் அழைப்பு முக்கியமானது, கட்சி முன்னேற்றத்தை விட மக்களின் ஒற்றுமையே முக்கியமானது, முஸ்லீம்களைச் சரிப்படுத்துவதே ராஜதந்திரம், என்ற இந்த அறிவு, ஆச்சாரியாருக்கு, உதயமானது மகிழ்ச்சிக்குரியதே, ஆனால் எவ்வளவு காலதாமதமாகிப் பிறந்தது என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

போர்துவங்கியதும் இந்த அறிவுடன் ஆச்சாரியார் முனைந்திருந்தால், இன்று நாட்டின் நிலை எப்படி இருந்திருக்கும்! காலை 8-மணிக்குப்புறப்படும் இரயிலுக்கு 10-க்கு வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுகிறார் நல்ல சகுனம் பார்த்துக்கொண்டு! இரயில் கிடைக்கவா போகிறது! அதிலும் அவர் டிக்கட் வாங்க எடுத்துச்செல்லும் பணம், செல்லுபடியாகாது!!

திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை இன்னமும் அவர்மொனத்தால் மாய்க்கலாம் என்ற கள்ளக்கருத்து கொண்டிருக்கிறார். பாகிஸ்தான் வழங்குவதன் மூலம் திராவிட்தான் கிளர்ச்சியைக் கருவிலையே அழிக்கலாம் என்பது அவரது எண்ணம்.

ஆனால் இந்த விஷயத்திலும், அவருக்கு இன்று தோன்றுவிட்டாலும், அறிவு, சற்று காலதாமதமாகியாகிலும் தோன்றும்.

அவர் கேளாக்காதர், சலபத்திலே அவர் செவிக்கு விஷயம் புகுவதில்லை! கருப்புக் கண்ணுடியார், பார் வையில் பொருள்கள் சரியாகப்படுவதில்லை. ஆனால், இப்போது பாகிஸ்தான் சம்பந்தமாக அவருக்குப் பக்குவமான அறிவு தோன்றியிருப்பதுபேர், சற்று காலதாம மாகி, திராவிடாடு தனிநாடாக வேண்டிய தன் அவசியமும் அவருக்குப் புலப்பட்டேதிரும். அந்த அறிவு பிறக்காமுன்னம், செல்லாக்காசு எடுத்துக் கொண்டு இரயிலுக்கு செல்லும் சிறைக்காலம் காரின் நிலைமைதான் அவருக்கு இருக்கமுடியும்.

தான் சொன்னதைத் தானே மறக்கவும், தனது கொள்கையைத்தானே கொருத்தவும், தனது கட்சியைத்தானே கண்டிக்கவும், தனது சீடர்களிடமிருந்து தானே தோல்லை பெறவுமான, இத்தகைய நிலை அவர் பெற்றுவருவதற்குக் காரணம், அவர், சரியான காலத்திலே கருத்தைக் கூரக்கிக்கொள்ளாத காரணத்தால் தான். அவருடைய ‘இனம்’ அவரைக் காப்பாற்றியிராவிட்டால், அவர் மூலிக்குச்சென்று நெடுங்காலமாகி இருக்கும்.

இப்போதும் கேட்கிறோம், பாகிஸ்தானை ஒப்புக் கொண்டு திராவிடாட்டுப் பிரிவினையைப் பற்றி மேளனம் சாதிப்பது, அறிவாகுமா? ஆச்சாரியார் என்ன எண்ணுகிறார்? பாகிஸ்தான் ஆதரிப்புக்காக இனி அவர் திரட்டித்தீரவேண்டிய காரணங்கள், சக்திகள், பாகிஸ்தானின் தோழுமைக் கொள்கையாகிய திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக்கு பக்கபலமாகாமலா போகும்! என்றை முன்கூட்டியே உணர்ந்து, இன்றே அவர்களை விடாட்டுப் பிரிவினையை ஒப்புக்கொண்டு கண்ணியமாகக் காலங்கழிக்காது என்று கேட்கிறோம். பாகிஸ்தான் கொடுத்துவிட அடியில்லை என்றபிறகு, திராவிட நாட்டை மறக்க, எந்தமானமுள்ள, அறிவுள்ள, நெஞ்சில் சரமுள்ளவன் முன்வர முடியும்!

பாகிஸ்தான், இந்தியாவில் மூன்றிலோர் பாகம், வடமேற்கு எல்லைப்புறம், பஞ்சாப், சிந்து, வங்காள அசாம் பகுதிகள் கொண்ட வட்டாரம். இன்று ஆச்சாரியார் ஒப்புக்கொள்கிறபடி, இந்த மூன்றிலோர் பாகம், பிறைபறக்கும் பிரதேசமாகி, மூன்றிலீரண்டு பாகம் இந்து ஆட்சியில் இருக்கும்! இது அவரது நினைப்பு! மூன்றிலோன்றுபோன்றும், மூன்றிலீரண்டு பாகமாவது இந்து ஆட்சியில் இருக்கட்டும் என்று தந்திரமாகத் திட்டமிடுகிறோர்.

இது ராஜதந்திரம் என்று அவர்களுக்காலம். இது அறிவின் கூர்மை என்று அவரது அடியார் கூட்டம் கூறலாம்.

நாம் கூறுகிறோம், இதைப்போன்ற எதிர்காலத்தை முன்கூட்டி உணரமுடியாத போக்கு வேறு இருக்கமுடியாது. இந்தியாவில் மூன்றிலோர் பாகம் மூல்லீம் ஆட்சியிலும், மூன்றிலீரண்டு பாகம் இந்து ஆட்சியிலும் இருக்குமானால், இந்தியகண்டத்தில் சிறுபாகம் மூல்லீமிடமும், பெரும்பாகம் இந்துவிடமும் இருக்குமானால், சர்வதேச வியவகாரங்களிலும், கண்டத்துக் குள்ளாகவே தோன்றக்கூடிய வியவகாரங்களிலும், பாகிஸ்தானுக்கு ஏற்படக்கூடிய மதிப்பை விட, செல்வாக்கைவிட இந்துஸ்தானுக்கே அதிகம் ஏற்படும்! இதை மூல்லீம் ஆட்சியினர் விரும்பமாட்டார்கள்!! விரும்புவது ராஜதந்திரமுமாகாது, எனவே இந்துஸ்தானம் ஒரே வட்டாரமாக இருந்தால் அங்கு ஆரிய ஆட்சிதான் இருக்கும்! ஆட்சி இந்தியகண்டத்தில் (Balance of Power) சக்திப்போட்டி சரியான அமைப் புடன் இருக்கும். இதற்காகவேண்டி, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், ஈரான், சிரியா, அரபு, துருக்கி ஆகிய வட்டாரத்தோடு நெருங்கிய கொடர்புகொண்டு, ஆச்சியாக கண்டத்து இல்லாம்யுகட்டாட்சி அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் (All Asiatic Muslim Federation). என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி நேரிடும். அதன் பலன்சள் என்னவென்று எண்ணி னலும் ஆரியர் அஞ்சிச் சாவர்!!

மூல்லீம்கள் அங்கனம் செய்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் பிறக்குமா என்று கேட்டால், பாகிஸ்தான் இந்துஸ்தான் என்ற இரண்டே வட்டாரம் இந்தியாவில் அமைந்தால், சிச்சயம் அந்த நிலைமை உண்டாகியே தீரும். ஆரிய ஆட்சி விரத்தை நம்பாது, சூட்சியில் நம்பிக்கை கொள்ளும்.

மேஜாரடி ஸ்தானங்களை தறுகிய புத்தியடைய வீசி கூங்குக் கோடுப்பதைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தாட்டிலே இருப்பதே மேல்.

லீகர்களுக்கு தேசபக்தி கிடையாது.

இந்தியாவைத் தாய் நாடின்று அவர்கள் சொல்வதில்லை.

இவை மே 15-ல் தினமணி எழுதியவை! இத்தகைய நினைப்புதான் ஆரிய ஆட்சியில் இருக்கும் எனவே பாகிஸ்தான்மட்டும் ஏற்பட்டு, இந்தியாவில் பெரும் பகுதி இந்து ஆட்சியில் இருந்தால், விரைவில் நாட்டிலே ரணகாம் ஏற்படும். ஆனால் மூன்று வட்டாரமாக, பாகிஸ்தான், ஆரியஸ்தான், திராவிடஸ்தான் என்று பிரிந்தால், Balance of power சக்திகளின் சமத்துவம் ஏற்படும், சமர் எழுக் காரணமேற்படாது. பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டு, இந்தியாவின் மற்றப்பகுதி ஆரிய ஆட்சியில் இருந்தால், அங்குள்ள மூல்லீம்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாது! அவர்கள் கொடுமைப் படுத்தப்படுவார்கள். எனவே, பாகிஸ்தானைவிட இந்துஸ்தான் பெரிது என்ற மமதையும் இந்துமதத் திமிரும் ஆரிய ஆட்சியாளரிடம் இருக்கும். திராவிடாடு தனிநாடானால் அங்கு மூல்லீம்கள் சரிசமமாக வாழமுடியும்! எனவே அவர்கள் திராவிட இனம்; தோழர்கள். இதனை ஜனுப் ஜின்ன மறக்கவில்லை! எனவே பாகிஸ்தான் பண்புடன் விளங்க, திராவிடஸ்தான் ஏற்பட்டே தீரவேண்டும். இதனை ஜனுப் ஜின்ன அறியாமலில்லை! ஆச்சாரியார் இதை இன்றே உணருதல் நன்று!

பாகிஸ்தான் பிறந்துவிட்டால், ஆரியவேட்டைக் காரர்ச்சாகு அங்கு இடமிருக்காது ஆகவே வடாட்டு முதலாளிகளின் படை திராவிடாட்டில் பெருவாரியாகப்படுகுந்து, வியாபாரத்துறையில் மேலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும். மார்க்கட் சுருங்கிவிட்டால், திராவிடாட்டைப் பூராவும்பண்ணையாக்கி, வடாட்டார் வியாபார, மிராசதாரர்களாகத்தானே வாழப்பிரியப்படுவார்கள். அதனைச்சக்கிக்கொ, தாங்கவோ திராவிடரால் முடியாது. எனவே பாகிஸ்தான் பிரிந்து திராவிடஸ்தான் ஏற்பட்டாது போன்று, திராவிடர் தத்துவிக்கவேண்டும். எனவே அவர்கள் திராவிடாடு பெற, உயிரைப்பணயமாகவைத்து உக்கிரவினையாட்டு நடத்தியே தீருவர்.

இவைகளை முன்கூட்டியே ஆச்சாரியார் உணருவது எல்லது. “பதவியில் அமரேன் நான் அவ்வாவு டிட்டானுமல்ல, கேட்டவனுமல்ல” என்று கோகலே மண்டபக்கட்டத்தில் ஆச்சாரியார் கூறியுள்ளார்.

பதவியில் அவர் அமரடும், அமராமற் போகடும் நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் பாகிஸ்தானுக்கு இணங்கி திராவிடாட்டுக்கு மறுப்பாதனால், „அவர் அவ்வாவு அறிவாளியுமல்ல, நல்லவருமல்ல” என்று திராவிடாடு தீர்ப்பளிக்கும் என்பது சிச்சயம்.

தீருச்சி ரேடியோவில்.

மாஸ்டர் T. V. தமசிவாயம் பாடுகிறார்.

20—5—42ல் மாலை 6-45 மணி முதல் 7-15 வரை.

, 8-45 , 9-20. ,

எல்லாம் தமிழ்ப் பாட்டே.

திருக்கமுக்குன்றத்தில் ஜஸ்டிஸ் மாநாடு

13—5—42ங் தேதி புதனன்றே ஜில்லாவின் பல பிராகங்களினின் றும் புதுவை, வேலூர், திருப்பத்தூர், திருவத்திபுரம் முதலிய வேறுஜில்லாவில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் வந்துவிட்டார்கள். 14—5—42ல் காலை தோழர் எல்லப்பமுதலியார் மாஸிகையில் இருந்து தலைவர்களின் ஊர்வலம் புரப்பட்டு மாநாடு பந்தல் வரை வந்து முடிந்தது. சரியாக 8-மணிக்கு மாநாடு ஆரப்பமாயிற்று. மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பிரதி நிதிகள் மாநாட்டு பந்தலில் குழுமி இருந்தார்கள். ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட தாய்மார்கள் பந்தலில் நிரம்பி இருந்தார்கள்.

கயப்பாக்கம் ஜமீன்தார் முத்துவிங்க ரெட்டியார் ஜஸ்டிஸ் கொடி யேற்றுவித்தார். பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் மாநாட்டைத் திறந்துவைத்து நீண்டபிரசங்கம் செய்தார். திருவற்றியுர் ஷண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் நமது வரவேற்பு உரையை வாசித்தார். மாநாட்டிற்கு திருவாளர் சோமசுந்திர பாரதியார் ஆவர் களை தலைமை வகிக்கவேண்டுமென்று திருச்சி வக்கில் வேதாசலம் B. A. B. L., அவர்களும் டாக்டர், கிருஷ்ணசாமி, பெரியார் சாமசாமி, பட்டு கொட்டை K. V. அழகிசாமி முதலிய தலைவர்கள், பாரதியார் இந்தி எதிர்ப்புக்காலத்தில் நம்மிடையே கலங்கு வேலைசெய்ததையும், அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எடுத்து மக்களுக்குச் சொல்லி தலைமை வகிக்கப்போரித்துப்பேசினார்கள். நீண்ட கைதட்டலுக்கிடையே பாரதியார் அவர்கள் தலைமை வகித்து சுமார் 2-மணி நேரம் வீராறை நிகழ்த்தினார். (தலைவர் சொற்பொழிவு அடித்தவாரம் வெளிவரும்.)

பகல் 1-மணிக்கு மாநாடு கலைந்து மீண்டும் 3-மணிக்கு ஆரப்பமாயிற்று. டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி, நாயர் படத்தை திறந்துவைத்து நாயரின் லட்சியக்களைப்பற்றியும் இன்றயதிராவிடநாட்டுப் பிரிவினையை

ஷண்முகம் பேருரை.

5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

பணிபாற்ற வேண்டியபொறுப்பு நம்முடையது. நமது நாட்டை நாமடைய உரிமை உண்டு. அதைத்தடுக்கும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை. தமிழர்கள் பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்களைத் தலைவராகப் பெற்றுள்ள இந்தச்சமயத்தில் சமாளிமை, சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்காகப் போரிட்டு வெற்றி காணவேண்டுமென்று நீண்முகிறேன். தன்னாதபருவத்திலும் தளராத ஊக்கத்துடன் உழைத்துவரும் பெரியார் அவர்கள், வெள்ளின் போன்ற, வீரம்படைத்தவர். போருக்கு அஞ்சாதவர். கஷ்ட நஷ்டத்துக்குக் கலங்காதவர். வாலிபர் உள்ளங்களைக் கொண்டவர். அவராணைப்படி நடப்போம், திராவிடநாட்டைப் பெறுவோம்.

நமது மாநாட்டுத்தலைவர் முத்தமிழ்விற்பன்னர், ஆங்கிலப்படிப்பும் குறைவறப்பெற்றவர், அருங்குண அண்ணல். அவருடைய ஆராய்ச்சி மிக்க அறங்கர கள் கேட்டு, தமிழர் தம்மை உள்ளந்து, தலை நிமிர்ந்து நின்று, போரிடச்சித்தமாக உள்ளனர். பேரரினர் பாரதியார் அவர்கள் நிதிக்கட்சியின் நடுநாயகமாக விளங்கி, நம்மைத்தலைமை தாங்கி நடத்திச்செல்ல வேண்டுகிறேன்.

செல்வமும் செல்வாக்கும், தீரமும் தீரமும், அறிவும் ஆற்றலும் பெற்ற பல தளபதிகள் இங்கு வீற்றுள்ளனர். அவர்கள் முன்னிலும் பன்மடங்கு உழைத்து, வீறு கொண்டெடுமுந்துள்ள தமிழர் படையை நடத்திச்சென்று, ஆரியத்தை அழித்து, திராவிடநாட்டத் தனிநாடாக அமைக்கும் அறப்போரை நடத்துவர் என்பது உறுதி. முதலைக்கிழித்து

ஆகரித்தும், பிரிவினையின் அவசியத்தைப்பற்றியும், எடுத்துச்சொன்னார். பிறகு காஞ்சிபுரம் A. K. தங்க வேலர் தியாகராயர் படத்தை திறந்துவைத்து அவர்களைத்தறியாளர்களுக்கு செய்த நன்மைகளைச்சொல்லி இனி நமதுகட்சிகைத்தறிநெசவாளருக்கு செய்யவேண்டிய வேலைதிட்டத்தையும் அதிக விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துச்சொன்னார்.

பிறகு காஞ்சிபுரம் பார்ப்பனரல்லாத இளைஞர் கழகத்தலைவர் T. P. N. பொன்னப்பா அவர்கள் பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்கள் படத்தைத் திறந்து வைத்து பெரியார் அவர்களின் வாழ்க்கை ஆரம்பத்தி விருந்து இன்றயவாழ்க்கைவரை எடுத்துரைத்து அவர் தமிழ்நாட்டு வெளின் என்பதை எடுத்துக்காட்டி வீர உரை நிகழ்த்துப் படத்தைத் திறந்துவைத்தார்.

மாநாட்டின் தீர்மானங்களை ஆகரித்து காஞ்சிபுரம் A. K. தங்கவேலர் மாஜி மக்களி S. முத்தைய முதலியார், பெரியார் ஈ. வெ. ரா. K. V. அழகிசாமி, காஞ்சிபுரம் C. V. ராஜகோபால், C. P. சின்னராஜா, C. N. அண்ணுதைரை M. A., மற்றும்பல தோழர்கள் பேசினார்கள்.

தலைவர் முடி உரையுடன் மாநாடு இரு 9 மணிக்கு முடிந்தது. தோழர் மாயவரம் S. V. லிங்கம் வந்தனோபசாரம் கூறினார்.

மாநாடு வெற்றிகரமாகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெறுவதற்கு திருக்கமுக்குன்றம் திரு. சீதா அவர்களின் உழைப்பு மிகவும்பாராட்டத்தக்கது.

தோழர் பாலும் அவருடைய சகாக்களும் நன்பர்களும் மாநாட்டின்போது செய்த தொண்டு பாராட்டக்கூடியது. மாநாட்டில் திருவத்திபுரம் தோழர் சப்ரமண்யம், பழனிச்சாமி, புதுவை. ராமலிங்கம், யினடையே பாட்டுகள் பாடி பிரதி நிதிகளை மகிழ்வித்தார்கள்.

வெளிகளைப்பும் முழுமதிபோல், ஆரியத்தை வென்று தமிழர் தமது தரணியை ஆள்வோராக வெளிவருவர் என்பது தின்னாம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்ட மாநாட்டைக் கூட்ட எனக்கு ஆர்வம் உண்டாகச்செய்த எனது நன்பர்கள் தோழர்கள் ராவ்சாகிப் பேதாச்சல முதலியார், கயப்பாக்கம் முத்துவிங்கா ரெட்டியார், காஞ்சிபுறம் A. K. தங்கவேலர், கழக்குன்றம் எல்லப்பமுதலியார், ஆகி யோருக்கு எனது நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருக்கமுக்குன்றத்தில் கூடிடும் இந்த மாநாட்டின் இலட்சியம் நிறைவேற, நாம் நமது கட்சியின் வளர்ச்சியைக் காணவேண்டும். அதற்காவன செய்யவேண்டும்.

மிகக் குறுகியகாலத்திலே இம்மாநாடு கூட்டுவிக்கப்பட்டதால், பிரதிநிதிகளுக்கு வசதிகள் செவ்வனே செய்யமுடியாது போயிற்று. அதுகுறித்து நமது தோழர்கள் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள் என்பதை நான்றிவேன். அவர்களின் அன்பும் ஆதரவும் பெற்றுள்ள நமதுகட்சி இனி வெற்றி பலகண்டு, வீரத் தமிழருக்குத் தனியாட்சி பெற்றுத்தரும் என்று நான் உருதியாக நம்புகிறேன். தமிழரின் பண்டைப் பெருமை, ஆரியம் ஆகிகாலமுதல் செய்துவந்த சூழ்ச்சி, காந்தியத்தின் போக்கு, ஆகியவைகளை நட்டுக்கூடு நன்கு எடுத்துரைக்கும் மனவளமும் நாவன் மையும், தீரமும் பெற்ற, தோழர் கோமசுந்தர பாரதியார், இம்மாநாட்டுக்குத் தலைமைதாங்க வேண்டுமென்று உங்கள் சார்பாகப்பிரேரேபித்து, மாநாடுக்குவந்துள்ள உங்கள் அனைவரையும் மீண்டும் நல்வரவு கூறி வரவேற்கிறேன். வாழ்க பெரியார்! வாழ்க பாரதியார்! வாழ்க திராவிடநாடு.

ரோமாட்டி ராணிகள்

4 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி. பரவசப்படுத்தின. அந்த அழகுத்தேவதையை அனுதினம் பூஜித்து வரம்பெற்றுள் நுபஸ், கிளிபினஸ். பாப்பேயாவை மணஞ்செய்து கொண்டதும், அதிர்ஷ்டத்தையே அணைத்துக்கொண்டதாக அவன் கருதினான். அவள் புண்ணகை புரியவேண்டும், அதைக்கண்டுதான் மகிழவேண்டும். அவள் அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும், அதைக்கண்டுதான் பூரிக்கவேண்டும். அவள் ஆனந்தமாக இருக்கவேண்டும், அதுகண்டுதான் அகமகிழவேண்டும். இதுவே அவன் நோக்கம். மலரின் ரம்மியம் கசக்கினால் கேட்டுவிடும், கனியின் கவர்ச்சி கல்லடிபட்டால் கெடும், அதுபோல் தனது காதற்கிழத்தியின் மனங்கோணினால், முகங்கோனும், முறுவல் மறையும், அழகுசெடும், ஆகவே, அதுநேரிடாதபடி சர்வஜாரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும், இது கிளிபினசின் இலட்சியம். அவளிடம் அவனுக்கு அவ்வளவு பிரேமம்! அவனுடைய சுகவாழ்வுக்காகவே, தான் உழைக்கவேண்டும் என்று உறுதிகொண்டிருந்தான். அவனுடைய சங்தோஷத்துக்காக சதாகாலமும், விருந்தும் இசையும், நடத்திவந்தான். ரோமாட்டு ரசிகர்கள் ஆங்குசுடுவா! இசைகேட்க அல்ல! விருந்துண்ணவுமல்ல! வேல்விழியாளிக் காண! பேச! அவனுடைய நேத்திரத்தின் சுழல், அவர்களின் மனதைச் சுழலவைத்தது. அவனுடைய சிரிப்பு, :அவர்களை ஆனந்த ஆழியிற் தள்ளிற்று. அவள் ஸ்பரிசமோ.....! விருந்துக்கு வருபவர் எல்லாம், பாப்பேயாவைப் புகழ்ந்து, அவள் ‘அருள்’ பெறவே எண்ணினர். சொகுசான வாழ்க்கை தனக்கே கேடாகவரும் என்பதையோ, விருந்துண்ணும் கேசர்கள் பாப்பேயாவைச் சூறையாடிச் செல்வர் என்பதையோ துளியும் யோசியாமல், கேளிக்கை அவனுக்குப்பிரியம், ஆகவே அது தேவை என்று மட்டுமே தீர்மானித்தான் கிளிபினஸ்.

பாப்பேயாவைச் சூழ்ந்திருந்த சொகுசக்காரர் களில் ஆத்தோ என்ற ஆணமுகன் மிக்க சாலக்கான பேர்வழி! கடவின் ஆழத்தையுங் கண்டறியலாம், கண்ணிபர் உள்ளத்தைக் கண்டறிவது கடினம் என்பர் ஆன்றோ! ஆனால் ஆத்தோ, அதை நம்புவதில்லை. மாதரைச் சலபத்திலே மயக்கமுடியும் என்றநம்பிக்கை கொண்டவன்—அனுபோகம் உள்ளவன். எனவே அவன், எந்நேரமும், பாப்பேயாவின் அழகைவர்ணிப்பான், அலங்காரத்தைப் போற்றுவான், “உனது மதுரமொழி எண்ணிச் சிறைப்படுத்திவிட்டது, மாதரசி, உன்னருகே இருக்கும்வரை நான் இன்புரியிலன்றே வசிக்கிறேன். தென்றல் விசம் இடத்தில், இளைர் பருசி இன்புற்றிருப்பவன், வெப்பமிகுந்த இடஞ்சென்று வேம்புபழுத்துத் தொங்கக்கண்டுமெனம் வெதும்புவதுபோல், இங்கிருந்து நான் வேறெந்து சென்றாலும், இருக்கிறதே என்னென்பேன். கிளிபினசைப்போன்ற அதிர்ஷ்டசாலி உலகிலே வேறுயாரிருக்கமுடியும்? உண்ணிப்போன்ற உல்லாசியை நாயகியாகக் கொண்டவனுக்கு ஈடுந்திர் உலகில்லது? “என்றெல்லாம் கூறுவான். “இந்த முத்துமாலை உனது மார்பில் புரண்டு பெருமை பெற்றுமே, மறுக்காதே மாதர் மணியே” பெற்றுக்கொள் என்றுக்கு, மாலையைப் பரிசீலிப்பான். “இந்த மதுரமான கனிகள் மிக்க சுவையுள்ளன. மெசபடோமியாவிலிருந்து தருவித்தேன். இவைகளைப்பெற்றுக்கொள், உன்மொழிக்கு ஈடான சுவையை இக்கனிரசம் என்க்குத் தரவில்லை” என்று கூறுவான்! புகழ்வது, பரிசுகள் தருவது, அடிக்கடி சந்திப்பது அளவளவுது, ஆகிய இவைகள் மூலம், ஆத்தோ, பாப்பேயாவின் மனதைமேல்ல மெல்லக் கவர்ந்தான். எல்லோரும் விருந்துக்கு வங்கிருந்தாலும், ஆத்தோ, வரவில்லையானால், பாப்பேயாவின் முகம் மலராது! மாளிகையிலே எப்பக்கம் நோக்கினாலும், ஆத்தோ அன்போடு தந்த ஏத்தவதொரு பரிசு அவள் கண்ணில்படும்! பொருள் இருக்கும்

இடத்திலே, அவனே நின்று புன்னகைபுரிவதுபோல் அவனுக்குத்தோன்றும். “ஆஹா! அவனுக்குத்தான் என்னிடம் எவ்வளவு அன்பு!! என்னை மனைவியாகக்கூண்டவனுக்கு இந்தஅக்கரை இல்லையே!”—என்று பாப்பேயா எண்ணிக்கொள்வாள்.

அவனுடைய புகழுரையைக் கேட்டுப் பூரித்தபடி முகத்தை அவன் முகத்தருகே நிறுத்தி, “அன்புடையீர் ஆத்தோ! இவ்வளவு பிரியம் வைத்து, இவ்வளவு செய்கிறீரே என்போருடு. என்னால் உமக்கு ஏதொரு இலாபமும் இல்லையே என்றெண்ணியே ஏங்குகிறேன்” என்று பாப்பேயா கூறுவாள்!

“மனைஹா! உன்னைக் காணவும், பேசவும், தோழமை கொள்ளவும் இடமிருக்கிற இந்த இனபத்துக்கு நான் தந்த பரிசுகளும், என்கேசமும் வணிவைத்தா அம் எட்டாதே! ஹீரமிக்கவனை உலகம் போற்றவில்லையா! அவன் நேரடியாக என்ன தருகிறோன்! கவியைப் போற்றுகிறோம், கவிதையின் சுவையைப்பருகி. அது போல், ரேரம் சாம்ராஜ்யத்துக்கே வைரமாக இருக்கும் உன்னைப்புகழ்வது எனக்கண்களே. இன்பம். இந்த பேறு எனக்குக் கிடைக்கச்செய்தது ஒன்றுபோதாகவீ எனியெனின்மனம் ஏதேதோ எண்ணுகிறது, என்செய்வது!” என்று தந்திரமாக ஆத்தோ பேசவான்.

“என் உள்ளாம் மட்டும் சும்மாவா இருக்கிறதா. நான் தங்கக்கட்டில் அடைப்பட்டு கிளிபோல் இருக்கிறேன். என் நிலையை நீ அறியாயா ஆத்தோ” என்பாள் பாப்பேயா.

“செவி குளிர்க்கது சிங்கரி! நெஞ்சில் நானிருந்தால் போதும், நிலைமைமாற கொடுங்கட்கள் பிடிக்காது” என்று முன்னேறுவான் மாதரை வசிகரிக்கும் வித்தையிற் தேர்ந்தவன்.

“‘ஏன் உள்ளாம் மட்டும் சும்மாவா இருக்கிறதா. நான் தங்கக்கட்டில் அடைப்பட்டு கிளிபோல் இருக்கிறேன். என் நிலையை நீ அறியாயா ஆத்தோ’ என்பாள் பாப்பேயா.

“‘ஏன் உள்ளாம் மட்டும் சும்மாவா இருக்கிறதா. நான் தங்கக்கட்டில் அடைப்பட்டு கிளிபோல் இருக்கும் களபதிபோல், பாப்பேயாவின் உள்ளத்தை உருக்கி விட்டோம், இனி, வேளையை வருவித்துக் கொள்வது தான் பாக்கி என்று ஆத்தோ தீர்மானித்துப் பூரித்தான்!

இத்தகைய சரசமாடுவது சில நாட்கள் நடைபெற்ற பிறகு, பாப்பேயா, ஆத்தோவைக் கலியானுக்கு செய்து கொள்வது என்று தீர்மானித்து விட்டாள். தித்திப்பான தீர்மானம் பிறந்ததும், ரூபஸ் வேம்பானுன். பாப்பேயாவின் தீர்மானம், விரைவில்லையாகி விட்டது. ஆத்தோவை அவள் மனஞ்செய்து கொண்டாள்.

இதற்குள், பாப்பேயாவின் புகழ், அரசமன்றத்துக்குச் சென்றது. அங்கு ஆக்டேவிடம் ஆடிப்பாடுக் கிடங்காட்சிரோவின் செவிகளில், பாப்பேயாவின் சிங்காரச்சிறப்பு புகுந்தது “அப்படியா! அவ்வளவு அழகா?” என்று வியப்புடன் கேட்பான் மன்னன்! பாப்பேயாவின் அழகு, அரசனின் செவிபுகுந்ததற்குக்காரணமே, ஆத்தோதான்!

“மன்னரே! அந்த மனைஹாவைக் காணுதகன்கள், வெறும் புண்கள்”

“போ! போ! புனைந்துரை பேசுகிறேய். அவள் என்ன அவ்வளவு அழகியா? ஆக்டேவிடம் அவள் என்ன செய்யமுடியும்?”

“அரசரே! பாப்போயாவைக்கண்டு பிறகு பேசும்!”

“தோழனே! நீ ஏதோ பிரமாதமாகப்பேசுகிறுய். உனது ஆசை உன் கணக்கை மறைக்கிறது”

“நிரோ மன்னரே, உமது நேத்திரம் பெற வேண்டிய விருந்தை இன்னமும் பெறவில்லை”

“சீரி! அந்த பாப்போயாவை நான் ஒரு முறை பார்க்கிறேன்”

இவ்விதமாக மன்னனும், ஆத்தோவும் பேசவர். அரசன் அதிசயப்பட்டான்! தர்ப்பாரிலே எவ்வளவோ சுக்கரிகள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள். கீதமொழிக் கவிச்சரும், அன்ன நடை அணங்குகளும், மின்னல் இடை மினுக்கிகளும், கொஞ்சகிள்ளனர். இவ்வளவு பேரையும், மூலையில் தன்னிவிட்டு, பாப்போயாவைப் புசுந்திருக்கிறேன்! என்று அரசன் வியந்தான்.

கடைசியில் ஓர்நாள், மன்னன், மயிலாளைச்சங்கத்தான்! கண்டதும் காதல்கொண்டான்! அவனுடைய விதியில் தாவிக்குதித்து, நெஞ்சிலே நின்றுகொண்டு பாப்போயா நாக்தனம் புரிந்தான். ஆக்டேவை மறந்தான்! அழகு சுங்கரிகளை வெறுத்தான்! மலரிருக்க புகால் நடந்தோமே, மணியிருக்க பருக்கைக்கற்களைத் தேடினேமே, ஒளிஇருக்க இருளில் புரண்டோமே, நீரிருக்கச் சேற்றில் நடந்தோமே, பாப்போயா இதே ரோம் நகால் இருக்க, ஏதேதோ பெண் உருவங்களுடன் வீண்காலம் போக்கினேமே, என்று மன்னன் என்னி ஏங்கினை. மன்னனின் மனதை அவள் கூடிந்துகொண்டாள்! மனம் மகிழ்ந்தது! “மனமே பேறு! மாளிகையிலிருந்து அரண்மனை! சீமானைசிட்டுப் பிரிந்து மன்னனைச்சேரப்போகிறுய்! பதறிடாதே, துவசரப்படாதே!” என்றுமனதைத்தேற்றிக்கொண்டு, அச்சும் நாணமும் அழகுற விளங்க நடித்தான். மன்னனைக்கண்டால் தலைசுவிவாள்! பேசும்போது, குரல் கம்மிக்கொண்டிருக்கும்! பார்க்கும்போது, பிரை மையும் பயமும் கலந்திருக்கும்! இஷ்டந்தான்! இய ஹா?—சம்மதந்தான், ஆனால் சரியாகுமா?—என்று அவளது கண்கள், மன்னனைக்கேட்கும்! என்னிருப்பத்தைந் தடைசெய்யும் சக்தியும் சாம்ராஜ்யத்திலே இருக்கிறதோ என்று கேட்பான் மன்னன்.

காதல் நிராகரிக்கப்பட்டால், சோகமும் துக்கமும் பிறக்கும். காதல் கைகூட, அவளாலும் தடையில்லை. ஆனால் இடையேயுள்ள சில சங்கடங்களால், காலல் கைகூடப்போவதில்லை என்பது தெரிந்தால், வேதனைதொன்றும், காதல் கைகூடுமென்று கருதித்தாதுவிட்டோ, உரையாடியோ, உதாசினம் செய்யப்பட்டால், வெட்கந்தோன்றும். எனக்கும்சம்மதந்தான், ஆனால், இதுமுறையாகுமா? வெளியே கெரிந்தால் என்ன என்னுவார்கள்? மகாசந்தேகப்பேர்வழிகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறனே, நான் இதற்கெப்படி இணக்குவது! என்னிலை தெரிந்தும், அவர் இதுபோல் கேட்கலாமோ, என்று கூறக்கேட்டால், ஏமாந்தால் வெட்கம், கிடைக்கவில்லையே என்பதனால் சோகம், குறுக்கேதடகள் உள்ளனவாமே என்பதை என்னுவதால் வேதனை, இதற்காக எடுத்த முயற்சி வீணையிற்றே என்பதை எண்ணுவதால், கோபம், ஆக இவ்வளவும் உண்டாகுமன்றே! மன்னன் நீரோவுக்கும் இதே நிலை!! கேரபும் சோகமும், துக்கமும் வேதனையும், அவளைக்குடையலாயின! இவ்வளவுடன் இன்னைன் ரும் சேர்ந்தது மன்னனுக்கு. அவன் உள்ளத்திலே எந்த அளவுக்குக்காதற்தீயை மூட்டமுடியுமோ. அவ்வளவும் மூட்டிவிடவேண்டும் என்று தீர்மானித்த பாப்போயா, “மன்னரே! தங்கள் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்துக்கரும் நிலையிலே நான் இல்லை. நெஞ்சம் கூடுகிறது! தாங்கள் மனவருத்தப்படாதீர். இளமங்கை ஆக்டேவியா உமக்கு ஆனந்தமளிப்பாள்! அடிமை ஆக்டே உம்மை ஆருயிர் எனமதிப்பாள். அவர்களிடைக்குலி, என்னைமறவங்கள்” என்று கூறி

ஞர். மன்னனால், இச்சொல்லம்பைத்தாங்க முடிய வில்லை. தாளமில்லாதபாட்டு, தடாகமில்லாத ஊர், தயவில்லாத தையல், யாருக்குப்பிடிக்கும்! சாதாரண ஆசாமிகள் இங்கிலையில், “நாமென்ன செய்யமுடியும்! பாறைபோல், மனதைப்பண்படுத்தி வைத்துவிட்டால், நாம் மோதிச்சிதறுவதுதான் வேறொன்ன செய்வது?” என்று மனவேதனைப்படுவர். மன்னன் அங்ஙனமிருப்பான! வெகுண்டான். பிடி! சாபம், என்றான், ஆத்தோவை நோக்கி, “நாளைமுதல் நீர், மூஸ்டானியா மண்டலத்துக்குக் கவர்னர்! இது நமது கட்டளை! இன்றே நீர்ப்புறப்படும்” என்ற உறத்தகுரலில் மன்னன், ஆத்தோ விடங்கூறிவிட்டு, மெல்லிய குரலிற், “பாப்போயா ரோமங்கரிலேயே இருக்கட்டும், இதுவும் நமது கட்டளை!” என்று கூறினான். ஆத்தோ துடித்தான், துயருற்றான், பெருமூச்சேறிந்தான், பொன் விலங்கு பூட்டிவிட்டான் நீரோ, பொற்கொடியைச் சூறையாடினான், என்னசெய்வது, என்று ஏங்கி, அளஸ்டியானு போய்ச்சேர்ந்தான்! பாப்போயா, மன்னனின் பஞ்சணைப்புகுந்தாள்! மன்னன் களிப்புக்கடலிற் குளித்தான். பலங்காட்கள், பாப்போயா, மன்னனின் “பிரதமயியாரி!” யாகவே இருந்தாள். மன்னனின் மளைவியாக ஆக்டேவியா இருந்தாள். பிறகு, அந்தத்தடையும் நீங்கிற்று. விவாகவிடுதலை, சிறைவாசம், மரணதண்டனை என்று மாசற்ற ஆக்டேவியாவுக்கு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது, மூர்க்கத்தனமான மன்னனுடைய கட்டளையால். நீரோவின் அன்னை அக்ரிபா னுவும் அழிக்கப்பட்டாள். பாப்போயா, பட்டமகிழியானாள். அவருக்கு எதிர்ப்பேறில்லை. மன்னன், அவள் மடிமீது கண்டசுகம் மேதினியில் வேறொந்து மில்லை என்றுதான் இருந்தான். பாப்போயா, பட்டத்தரசனின் சார்பில் கட்டளைகள் பிறப்பித்துக்கொண்டு வாழ்ந்துவந்தாள். காமச்சேட்டைகளுடன் மன்னன் நீரோவுக்கு, தேரோட்டுதல், தெருவில் நின்றுபாடுதல், கூத்தாடுதல், ஆசியவற்றிலே விருப்பம். மன்னன் இவை செய்தால், மகாராணிக்குப் பிடிக்கவில்லை. பன்முறை கூறியும் அவன் கேட்கவில்லை. இதனால் விளைந்த சிறுச்சரவின்போது, நீரோ, பாப்போயாவை வயற்றிலே உதைக்க, அவள் திடீளன மாண்டாள். கொதுத்தகோபம், பரிமளவல்லியைப் பின்மாக்கியது கண்ட மன்னனின் மனம் கொப்பளித்தது. தன் செயலை எண்ணிப்புலம்பினுன். அவளைத் தண்ணைன்ரால் கழுவினான்! ஆருயிரே! அன்பே! அனியாயமாக உன்னைக்கொன்றேனே! என்றழுதான். பிளமாகிக்கிடங்கவள் பேசவாபோகிறான்! ரோம்ராஜ். யத்தைச் சிறைப்பிடித்த சிங்காரவல்லியும் சவக்குழி பில் சேர்க்கப்பட்டாள்.

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்.

8-6-42 சிதம்பரத்திற்குத்த வெள்ளியங்குடி! கிராமத்தில் தோழர் ஆருடும் அவர்கள் புதல்வர் முருகேசன் அவர்களுக்கும் தோழர் வெய்யலூர் மாணிக்கம் அவர்கள் புதல்வி சிவகாமி அவர்களுக்கும். வெள்ளியங்குடி கிராமம் மணமகன் இல்லத்தில் தோழர். C. N. அண்ணாதுரை M. A. அவர்கள் தலைமையில் திருமணம் நடைபெறும். அது சமயம் தோழர்கள் S. V. விளகம் வேலூர் C. P. சின்னராச ராமையா மற்றும் பல தோழர்கள் சிர்திருத்தத்திருமணம் என்பதைப்பற்றிப் பேசவார்கள். அன்பர்கள் அனைவரும் வர வேண்டுகின்றோம்.

குமாரபுரம் தமிழர் கூட்டம்.

மே மாதம் 9 தேதி விருது கைரைச்சார்ந்த குமாரபுரம் திராவிடத் தொண்டர் இலக்கியக்கழகத்தைத் தோழர் P. S. கேமதி நாயகம் திறந்து வைத்தார். அவரும் தோழர்கள் ராஜ மாணிக்கம், K. செட்டியார். A. ராமச்சந்திரன், M. S. ஜெய ராமன், K. சோமசுந்தரம். தோழியர் கமலம் ஆக்டேயர், நீதிக்கட்சியைத் தமிழர்கள் ஆகரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினர். தோழர் K. M. சக்கரபாணி வந்தனங்கூட: கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

செங்கற்பட்டு ஜில்லா ஜஸ்டிஸ் மாநாடு.

கயப்பாக்கம் குறுநில மன்னர்

தோழர், முத்துலிங்கர்

கொடியேற்று விழா சொற்பொழிவு.

தோழர்களே,

செங்கற்பட்டு ஜில்லா ஜஸ்டிஸ் மாநாட்டில் கொடி ஏற்றுவிழா ஆற்றும் அறிய பணியை எனக்கு அளித் தமைக்கு எனது நன்றி யறிதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது கட்சியின் வளர்ச்சியில் நன் மிக்க அக்கறைகொண்டவன் என்ற பேர்தினும் பல்வேறு காரணங்களால் இந்தகய பணியாற்ற நான்வந்ததில்லை. அத்தகய என்னை உற்சாகமுட்டி கட்சி பணியாற்று மாறு உணர்ச்சியுட்ட இந்த சந்தர்ப்பத்தை மாநாட்டினர் எனக்கு அளித்தனர் என்று கருதுகிறேன்.

நெருக்கடியான இந்தக் காலத்தைப்பற்றியும் தற்காலத்தையீல் நிலையைப் பற்றியும் பேரநினர், பாரதி யார் அவர்களும் பெரியார் அவர்களும் நமக்கு எடுத்துரைப்பார்கள். நான் அதுகுறித்து அதிகம் ஏதும் சொல்ல எண்ணவில்லை. உலகமெங்கும் யுத்தம் பரவி உள்ள இந்தநாளில் அந்தந்த நாட்டினர் தமிழ்ம் பாது காப்பு பற்றியும் பல்வேறு இனத்தவர்கள் தங்கள் எதிர்காலம் பற்றியும் பேர்முனையில்லின்று விவாதித்துக் கொண்டிருக்கக் காண்கிறோம். திராவிட இனமக்களாகிய நாம் நமச்சு பலகாலமாக இருந்துவரும் சமுதாயஇழீவு அரசியல் அடிமைத்தனம் ஆத்மார்த்த அஞ்ஞானம், பொருளாதாரமுடக்கம், ஆகியவைகளைப் பற்றிக் கலந்துபேசி திராவிடநாடு விடுதலையைக் குறித்துதிட்டம் வகுக்கக்கூடியுள்ளோம்.

நமது கட்சியின் கொடி நமது லட்சியங்களை மக்களுக்கு விளக்க ஏற்பட்டதாகும். சமுத்துவம், நீதி, என்ற இருபெரும் லட்சியங்களை இக்கொடி அறி உறுத்துகிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முதல் முதல் பறக்கவிடப்பட்ட இந்தக்கொடி தென்னாட்டில் முதல் முதல் தோன்றிய புரட்சியின் சின்னமாக விளங்கிறது. பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு, குலத்தினால் பெறுமை, மதத்தினால் மமதை, சாஸ்திரங்களினால் செறுக்கு, புராணங்களினால் பேதமை, மூடப்பழக்க வழக்கங்களினால் முரட்டுத்தனம், ஆகிய இத்தனை அவலட்சணங்களையும் போக்கி சமூரிமைப் போரைத் துவக்கிவைத்தது இந்திக்கொடி. வெள்ளையரும் கண்டு அஞ்சிய வீரமிக்க டாக்டர் நாயர் திராவிடரை தட்டி எழுப்பிய தியாகராயர், பாரானும் பக்குவம்பெற்ற பன்கல் அரசர், தியாகத்திருவிளக்கு டாக்டர் நீட்சை முதலியார் ஆகிய பல தலைவர்கள் கரத்தில் பண்புடன் விளங்கிய கொடி. 15 ஆண்டுகள் தமிழரின் ஆட்சியின்போது பெருமிதத்துடன் பறந்த கொடி. அத்தகய கொடியைபார்ப்பனீயம் கிளப்பிவிட்ட தேசியச்சுறுவளி சாய்த்து கீழே தள்ள, அதுகண்டு முன்னணிப்படையும் பின்வாங்க, எதிரிகள் ஏனானம் செய்ய இருந்த நிலைமையில் சுயமரியாதை இயக்க கர்த்தா பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி அவர்கள் கொடியை எடுத்து மீண்டும்பறக்கவிட்டு படைவரிசைகளை திருத்தியமைத்தார். தமிழர்களுக்குள் புத்துணர்ச்சியை உண்டாக்கினார். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் அலங்கோலங்களை கண்டித்தார். அவர் நடத்திய இந்தி எதிர்ப்புப் போர் பார்ப்பனரை பதைக்கவைத்து வெள்ளையரை வியக்கச்செய்து தமிழருக்கு தன் உணர்ச்சியை உண்டாக்கிற்று. மாளிகைகளில் மட்டுமே பறந்த கொடி இன்று மக்களின் கொடியாயிற்று. திராவிட இன எழுச்சியை விளக்கும் கொடி ஆகிவிட்டது. திராவிட நாட்டை தனி நாடாக்கும் போக்கூடி ஆகிவிட்டது. எனவே முன்னிலும் பன்மடங்கு அதிகமான உணர்ச்சி

யுடன் நமிழர்கள் உழைக்கவேண்டும் என்று நமது கொடி அன்போடு அழைக்கிறது.

உத்தமமான கொள்கைகளை உலகுக்கு உணர்த்தி வைக்கும் இக்கொடி இனிமது வெற்றிக்கொடி ஆக வேண்டும் என்று விடைகிறேன்.

பிர்மாண்டமான இந்த முயற்சி வேற்றிபெற வேண்டுமானால் நமது கட்சியின் கோட்டைகள் சிர மந்தோறும் தோன்றவேண்டும். மக்கள் அணைவரும் பார்ப்பனீயக் கோடுமையை உணர்ந்து, எந்த விலை கொடுத்தாகிலும் அதை விலக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்து தோன்தட்டி கிளம்பும் ஆவேசத்தை உண்டாக்கக்கூடிய பிரசாரம் வலுப்படவேண்டும். இந்த காரியத்தைச் செய்ய நமது ஜில்லா தலைவர்களால் நிச்சயம் முடியும் என்று நன் உறுதிக்கறி மீண்டும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நீதி நிச்சயம் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நமது கட்சியின் கொடியை ஏற்றிவைக்கிறேன்.

வாழ்க திராவிட நாடு.

பழய ஞாபகம்

கேள்வி: டாக்டர் வரதரூஜால் நாயுடு இப்போது என்ன செய்கிறார்?

பதில்: பத்து நாட்களுக்கு முன்னே, விழுப்புறம் பக்கத்திலே, ஒரு குருகுலம் ஆரம்பிக்கப் பட்டதாம். அதை விளக்கிப்பேசினார். பழய ஞாபகம் அவருக்கு இல்லாமலாபோகும்.

பொழுது விடிந்தால்!

கேள்வி: “நம்பிமோசம் போனேம்” என்றுஜனப் மொய்தீன் மரைக்காயர், ஆச்சாரியர் தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பேசினாரோமே அது என்?

பதில்: உண்மைதானே பாவம்! காங்கிரசிலே சேர்ந்துகொண்டு, இல்லாமியசமூகத்தின் எதிர்ப்பைப் பற்றி வாடியது, ஏதோ காங்கிரசிலே பசைஇருக்கிற தென்று கருதித்தானே. இப்போது எல்லாம் நாள்தியாகி விட்டதே, என்ன செய்வார் நம்பித்தான்மோசம் போய்விட்டார்.

கேள்வி: இனிமேலாவது திருந்தி, பிறக்கொடி யின் கீழ் வந்து நிற்பாரா?

பதில்: எப்படி நன் உறுதி கூறுவது! பொழுது விடிந்தால் போச்சு என்பார்களே அதுபோல், ஆச்சாரியர் மறுபடியும் காங்கிரஸ் பேரதையை ஊட்டி விட்டால், மரைக்காயர் பல்தி அடித்தாலும் அடிக்கக் கூடும்!

இருக்கிறார் சினேகிதர்!

கேள்வி: தேசிய முன்னணி என்று வைசிராயும் பேசுகிறார், ஆச்சாரியரும் பேசுகிறார், இது எதைக் காட்டுகிறது?

பதில்: வைசிராய் நிர்வாக சபை மெம்பர்களிலே ஆச்சாரியருக்கு சினேகிதர் இருப்பதைக் காட்டி கிறது. வைசிராய் இது போல்தான் பேசப்போகிறார் என்பதை ஆச்சாரியர் சென்றுகொண்டு பேச வேறு எப்படி முடியும்?

K. S. கேஷ்பேஷ்வி.

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

கிறது கலிங்கத்துப்பசணி. இந்தகைய தமிழகத்தில் இன்று வறுமையும் வாட்டமும் வேலையில்லா கொடு மையும் பினவுபட்ட சமுதாயமும். பேதமை மிகுந்த மக்களும், ஆரிய நச்சரவால் தீண்டப்பட்ட தாசர்கூட டம் வடநாட்டு முதலாளிகளுக்கு ஏவலராய்மூடதனத் தின் காவலராய் பார்ப்பனீயத்தின் பாதம் தாங்கிகளாக பரிதாப வாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர். எல்லையை இழந்தோம் தொல்லைபல கண்டோம். திராவிட திருநாட்டினை ஆரியச் சிறையில் ஆழத்தள்ளிவிட்டோம். அவதியுறுகிறோம். நமது கலை, நாகரீகம், பண்பு, வியப்பாரம், தொழில் மார்க்கம், மானம் ஆகிய வற்றை யெல்லாம் இழந்து விட்டு நடைப்பினங்களாக இருக்கிறோம். இழந்தனல்லையை மீண்டும் கட்டுவோம். ஆரியத்தின் ஆதிக்கத்தை தரைமட்டமாகச்சுட்டுவோம். பண்டை தமிழகத்தின் பெறுமையை மீண்டும் புதுப்பிப்போம் என்று திராவிட வாஸபத் தோழர்கள் ஒவ்வொருவரும் சூரியராத்து தலைகிமிர்த்தி கனல்கக்கும் விழியும் குறுதி கொதிக்கும் உடலும், குன்றுத ஊக்கழும் குறையாத உணர்ச்சியும், குனியாத உள்ளமும் பெற்று திராவிட விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும். இன்று நமக்கு கிடைத்துள்ள படைத்தலை வரைப்போல் இனி என்றும் தமிழருக்கு கிடைத்தல் அரிது. நமதிடையே ஒருவனின் இருக்கிறார், ஆனால் நாம் ஜார் கொடுமைக்கு ஆளாகி வருகிறோம். அவருடைய தலைமையின்கீழ் ஆரியத்தைப்பொசக்கும் புரட்சி நடந்தப்படவேண்டும். அப்போது தான் நமது லட்சியத்தை நாம்முருவாக்கிக்காணமுடியும். அதற்காகநாம் அளைவரும் உழைக்கவேண்டுமென்பதை உணர்த்தவே இந்ததிராவிடநாட்டுப் படத்தை திறந்துவைக்கிறேன்.

வேதாளம் முருக்க மரம் ஏற்கிறதா?

நாட்டைத்துண்டாடுவதை, நாட்டினர் பெருவாரியாக எதிர்ப்பதால், பிரிவினை உரிமையின்றி, மாகாணங்களுக்கு விசேஷமான அதிகாரம் அளித்து, மத்திய சர்க்காருக்கு கொஞ்சம் அதிகாரமேதந்து, மாகாண சுயாட்சி தருவதன்மூலம், முஸ்லீம் லீகைச் சரிப்படுத்தலாம்." என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார், மே 10ாம் தேதி, பெஜவாடாவில் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் கூறினார். மேயில் பத்திரிகையில் மே 11ாம் தேதி 4ம் பக்கம், 4வது சலத்தில் இது வெளிவந்திருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால், ஆச்சாரியார், பாகிஸ்தான் தரவேண்டும் என்ற தமிழ்மூடைய தீர்மானத்தைத்தாமே கைவிட்டு விடுவாரென்று தொன்றுகிறது.

பாகிஸ்தான் தருவதாக ஒப்புக்கூக்குறி, முஸ்லீம்களை மயக்குவதே ஆச்சாரியாரின் நோக்கம் என்று எண்ண இடமேற்படுகிறது.

சென்னை வந்ததும் ஆச்சாரியார், பெஜவாடா அறிக்கையைக் கவனிக்கவேண்டாம் என்று மற்றோர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இப்படி, மாற்மாறிப் பேசவது ஏன்? இரண்டு கட்சியினரையும் ஏய்க்க இவர் இந்தத் தந்திர முறையைக் கையாள்கிறாரா? அல்லது வேதாளம் பழயபடி முருக்கமரம் ஏறிக்கொண்டதா? பாகிஸ்தான், முஸ்லீம்களின் உரிமை, அதைத்தந்து தீருவதே நியாயம் என்று ஆச்சாரியார், மனப்பூர்வமாகக் கருதினால், திராவிடர்களுக்குத் திராவிடநாடுபெற உரிமை உண்டு என்பதை எப்படி மறுக்கமுடியும்? என், திராவிடநாடு உப்பிரிவினை விடியமாக மொனம் சாதிக்கிறார்?

பாஷா சாஹிப் என்கிற B. சையத் காசீம் சாஹிப்,
ஷராப் & நகை வியாபாரம், பெரிய காஞ்சிபுரம்.

